

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 18 päivänä marraskuuta 2002,

jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan yhteisön puolesta vuoden 1996 kansainvälinen yleissopimus vastuusta ja vahingonkorvauksesta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä (HNS-yleissopimus) tai liittymään siihen yhteisön puolesta

(2002/971/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c kohdan, 67 artiklan 1 kohdan ja 300 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Vuoden 1996 kansainvälisellä yleissopimuksella vastuusta ja vahingonkorvauksesta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä, jäljempänä 'HNS-yleissopimus', pyritään varmistamaan riittävä, nopea ja tehokas korvaus henkilöille, joille aiheutuu vahinkoa meriteitse kuljetettujen vaarallisten ja haitallisten aineiden päästöistä. Yleissopimus korjaa huomattavan puutteen meren pilaantumiseen liittyvän vastuun kansainvälisessä sääntelyssä.

(2) HNS-yleissopimuksen 38, 39 ja 40 artikla vaikuttavat tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevaan yhteisön johdettuun oikeuteen, josta on säädetty tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 44/2001 ⁽³⁾.

(3) Yhteisöllä on näin ollen yksinomainen toimivalta HNS-yleissopimuksen 38, 39 ja 40 artiklaan liittyvissä kysymyksissä siltä osin kuin nämä artiklat vaikuttavat asetuksessa (EY) N:o 44/2001 vahvistettuihin sääntöihin. Jäsenvaltiot säilyttävät toimivaltansa sellaisten tämän yleissopimuksen piiriin kuuluvien alojen osalta, jotka eivät vaikuta yhteisön oikeuteen.

(4) HNS-yleissopimuksessa tunnustetaan sopimuspuolen asema ainoastaan itsenäisille valtioille, eikä lähiaikoina ole aikomusta aloittaa neuvotteluja uudelleen yhteisön toimivallan ottamiseksi huomioon tällä alalla. Yhteisön ei näin ollen ole tällä hetkellä mahdollista ratifioida HNS-yleissopimusta tai liittyä siihen, eikä tämä näytä olevan mahdollista lähitulevaisuudessa.

(5) HNS-yleissopimus on erityisen tärkeä, sillä sen avulla voidaan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden edut huomioon ottaen parantaa vahingonkäräjien suojaa meren pilaantumiseen liittyvää vastuuta koskevista kansainvälisissä säännöissä siten kuin vuoden 1982 Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen soveltaminen sitä edellyttää.

(6) HNS-yleissopimuksessa käyttöön otetun järjestelmän aineelliset säännöt kuuluvat jäsenvaltioiden kansalliseen toimivaltaan, ja ainoastaan tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat määräykset kuuluvat yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Ottaen huomioon HNS-yleissopimuksen tavoitteet ja tarkoitus, ei ole mahdollista erottaa toisistaan yhteisön ja jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluvien yleissopimuksen määräysten hyväksymistä.

⁽¹⁾ EYVL C 51 E, 26.2.2002, s. 370.

⁽²⁾ Lausunto annettu 11. kesäkuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.

- (7) Neuvoston olisi sen vuoksi valtuutettava jäsenvaltiot ratifioimaan HNS-yleissopimus tai liittymään siihen yhteisön puolesta tässä päätöksessä vahvistetuin edellytyksin.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi saatettava kohtuullisessa ajassa päätökseen yhteisön puolesta suoritettavat HNS-yleissopimusta koskevat ratifiointi- tai liittymismenettelynsä. Jäsenvaltioiden olisi vaihdettava tietoja ratifiointi- tai liittymismenettelyjensä etenemisestä niiden ratifiointi- tai liittymiskirjojen tallettamisen valmistelemiseksi.
- (9) Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti osallistuvat tämän päätöksen tekemiseen ja täytäntöönpanoon.
- (10) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen, se ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta siihen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Rajoittamatta yhteisön olemassa olevaa toimivaltaa tällä alalla, neuvosto valtuuttaa jäsenvaltiot ratifioimaan HNS-yleissopimuksen yhteisön puolesta tai liittymään siihen yhteisön puolesta seuraavissa artikloissa vahvistetuin edellytyksin.
2. HNS-yleissopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.
3. 'Jäsenvaltiolla' tarkoitetaan tässä päätöksessä kaikkia jäsenvaltioita Tanskaa lukuun ottamatta.

2 artikla

Ratifioidessaan HNS-yleissopimuksen tai liittyessään siihen jäsenvaltioiden on annettava seuraava lausuma:

"Tämän yleissopimuksen alaan kuuluvia asioita koskevat tuomiot, jotka on annettu (...) ⁽¹⁾ tuomioistuimessa tunnustetaan ja pannaan täytäntöön (...) ⁽²⁾ asiaa koskevien yhteisön sisäisten säännösten mukaisesti (*)."

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet HNS-yleissopimuksen ratifiointi- tai liittymiskirjojen tallettamiseksi Kansainvälisen merenkulkujärjestön pääsihteerin huostaan kohtuullisessa ajassa ja mikäli mahdollista ennen 30 päivää kesäkuuta 2006.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava neuvostolle ja komissiolle ennen 30 päivää kesäkuuta 2004 ajankohta, johon mennessä niiden ratifiointi- tai liittymismenettelyt on määrä saattaa päätökseen.
3. Jäsenvaltioiden on pyrittävä vaihtamaan tietoja ratifiointi- tai liittymismenettelyjensä etenemisestä.

4 artikla

HNS-yleissopimusta ratifioidessaan tai siihen liittyessään jäsenvaltioiden on ilmoitettava kirjallisesti Kansainvälisen merenkulkujärjestön pääsihteerille, että ratifiointi tai liittyminen on suoritettu tämän päätöksen mukaisesti.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on mahdollisimman pian pyrittävä siihen, että HNS-yleissopimus muutetaan niin, että Euroopan yhteisö voi tulla sen sopimuspuoleksi.

Tehty Brysselissä 18 päivänä marraskuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. S. MØLLER

⁽¹⁾ Kaikki jäsenvaltiot lausuman antavaa jäsenvaltiota ja Tanskaa lukuunottamatta.

⁽²⁾ Lausuman antanut jäsenvaltio.

(*) Tällä hetkellä kyseiset säännökset ovat asetuksessa (EY) N:o 44/2001.

LIITE

KÄÄNNÖS

VUODEN 1996 KANSAINVÄLINEN YLEISSOPIMUS VASTUUSTA JA VAHINGONKORVAUKSESTA VAARALLISTEN JA HAITALLISTEN AINEIDEN MERIKULJETUSTEN YHTEYDESSÄ (HNS-YLEISSOPIMUS)

TÄMÄN YLEISSOPIMUKSEN SOPIMUSVALTIOT, JOTKA

OVAT TIETOISIA vaarallisten ja haitallisten aineiden maailmanlaajuisten merikuljetusten aiheuttamista vaaroista,

OVAT VAKUUTTUNEITA tarpeesta varmistaa, että vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetuksiin liittyvien vahinkotapahtumien johdosta vahinkoa kärsineillä henkilöillä on mahdollisuus riittävään, nopeaan ja tehokkaaseen vahingonkorvaukseen,

HALUAVAT hyväksyä yhdenmukaiset kansainväliset säännöt ja menettelytavat tällaisiin vahinkoihin liittyvän korvausvastuun ja korvausten määrittämiseksi,

KATSOVAT, että varustamoelinkeinoon ja lastia edustavien tahojen tulisi jakaa keskenään vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten aiheuttamien vahinkojen taloudelliset seuraukset,

OVAT SOPINEET seuraavasta:

1 LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

Määritelmät

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa:

1. 'Aluksella' tarkoitetaan mitä tahansa mertakulkevaa alusta tyypistä riippumatta.
2. 'Henkilöllä' tarkoitetaan yksilöä, yhteisöä tai julkista tai yksityistä laitosta, yhteisön muodosta riippumatta, sekä valtiota tai sen osaa.
3. 'Omistajalla' tarkoitetaan aluksen omistajaksi rekisteröityä henkilöä tai henkilöitä taikka, rekisteröinnin puuttuessa, aluksen omistavaa henkilöä tai henkilöitä. Jos aluksen kuitenkin omistaa valtio ja sitä käyttää yhtiö, joka kyseisessä valtiossa on rekisteröity aluksen käyttäjäksi, 'omistaja' tarkoittaa tällaista yhtiötä.
4. 'Vastaanottajalla' tarkoitetaan joko
 - a) henkilöä, joka tosiasiallisesti ottaa vastaan sopimusvaltion satamassa tai terminaalissa purettavan maksuvelvollisen lastin. Mikäli kuitenkin lastin vastaanottamisen aikaan sen tosiasiallisesti vastaanottava henkilö toimii jonkin sopimusvaltion toimivaltaan kuuluvan henkilön edustajana, toimeksiantaja katsotaan lastin vastaanottajaksi, jos edustaja ilmoittaa toimeksiantajan HNS-rahastolle; tai
 - b) sopimusvaltiossa olevaa henkilöä, jota kyseisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan pidetään sopimusvaltion satamassa tai terminaalissa purettavan maksuvelvollisen lastin vastaanottajana, edellyttäen kuitenkin, että vastaanotetun maksuvelvollisen lastin kokonaismäärä on kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön perusteella oleellisesti sama kuin se lastin määrä, joka olisi vastaanotettu a alakohdan mukaisesti.
5. 'Vaarallisilla ja haitallisilla aineilla' (hazardous and noxious substances — HNS) tarkoitetaan
 - a) aluksen lastina kuljetettuja aineita, tarvikkeita ja tavaroita, joita tarkoitetaan i—vii alakohdassa:
 - i) irtolastina kuljetettuja öljyjä, jotka luetaan alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteen I lisäyksessä I, sellaisena kuin sitä on muutettu yleissopimukseen liittyvällä vuoden 1978 pöytäkirjalla ja sen myöhemmillä muutoksilla;

- ii) irtolastina kuljetettuja haitallisia nestemäisiä aineita, joita tarkoitetaan alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteen II lisäyksessä II, sellaisena kuin sitä on muutettu yleissopimukseen liittyvällä vuoden 1978 pöytäkirjalla ja sen myöhemmillä muutoksilla, sekä sellaisia aineita ja seoksia, jotka väliaikaisesti luokitellaan pilaantumislukuihin A, B, C tai D kyseisen liitteen II 3(4) säännön mukaisesti;
- iii) irtolastina kuljetettuja vaarallisia nestemäisiä aineita, jotka luetaan vuoden 1983 irtolastina vaarallisia kemikaaleja kuljettavien alusten kansainvälisen rakenne- ja varustelusäännösten (IBC Code) 17 luvussa, sellaisena kuin sitä on muutettu, sekä sellaisia vaarallisia tuotteita, joita varten lippuvaltion viranomaisen ja satamaviranomaiset ovat antaneet alustavat lastinkuljetusehdot kyseisen säännösten 1.1.3 kohdan mukaisesti;
- iv) vaarallisia, haitallisia ja vahingollisia pakattuja aineita, tarvikkeita ja tavaroita, jotka sisältyvät kansainväliseen vaarallisten aineiden merikuljetuksia koskevaan säännöstöön (IMDG Code), sellaisena kuin sitä on muutettu;
- v) nesteytettyjä kaasuja, jotka luetaan vuoden 1983 irtolastina nesteytettyjä kaasuja kuljettavien alusten kansainvälisen rakenne- ja varustelusäännösten (IGC Code) 19 luvussa, sellaisena kuin sitä on muutettu, sekä sellaisia tuotteita, joita varten lippuvaltion viranomaisen ja satamaviranomaiset ovat antaneet alustavat lastinkuljetusehdot kyseisen säännösten 1.1.6 kohdan mukaisesti;
- vi) irtolastina kuljetettuja nestemäisiä aineita, joiden syttymispiste on korkeintaan 60 °C (suljetussa tilassa testattuna);
- vii) irtolastina kuljetettuja kiinteitä aineita, joilla on sellaisia haitallisia vaikutuksia, jotka mainitaan kiinteiden irtolastien turvallista käsittelyä koskevan säännösten (BC Code) B liitteessä, sellaisena kuin sitä on muutettu, siinä määrin kuin kansainvälisen vaarallisten aineiden merikuljetuksia koskevan säännösten määräykset koskevat myös näitä aineita, kun ne kuljetetaan pakattuna; ja

b) a kohdan i—iii alakohdassa ja v—vii alakohdassa tarkoitettujen irtolastina kuljetettujen aineiden jäänteitä.

6. 'Vahingolla' tarkoitetaan:

- a) vaarallisia ja haitallisia aineita kuljettavalla aluksella tai sen ulkopuolella ilmennyt ihmishengen menetystä tai henkilövahinkoa, jonka nämä aineet ovat aiheuttaneet;
- b) vaarallisia ja haitallisia aineita kuljettavan aluksen ulkopuolella ilmennyt omaisuuden menetystä tai omaisuusvahinkoa, jonka nämä aineet ovat aiheuttaneet;
- c) ympäristön pilaantumisesta johtuvaa menetystä tai vahinkoa, jonka vaaralliset tai haitalliset aineet ovat aiheuttaneet, edellyttäen kuitenkin, että muu ympäristön pilaantumisesta suoritettava korvaus kuin ympäristön pilaantumisen aiheuttama ansion menetys rajoitetaan kohtuullisten ja todellisuudessa tehtyjen tai tehtävien ennallistamistoimien kustannuksiin; ja
- d) torjuntatoimien kustannuksia ja torjuntatoimien aiheuttamia lisämenetyksiä tai -vahinkoja.

Jollei vaarallisten tai haitallisten aineiden aiheuttamaa vahinkoa ole kohtuudella mahdollista erottaa muiden tekijöiden aiheuttamista vahingoista, kaikkia tällaisia vahinkoja pidetään vaarallisten tai haitallisten aineiden aiheuttamina, paitsi siinä tapauksessa, että ja siltä osin kuin muiden tekijöiden aiheuttama vahinko on 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tyyppiä.

Tässä kohdassa 'jonka nämä aineet ovat aiheuttaneet' tarkoittaa aineiden vaarallisen tai haitallisen ominaisuuden aiheuttamia vahinkoja.

- 7. 'Torjuntatoimilla' tarkoitetaan sellaisia kohtuullisia toimia, joihin kuka tahansa henkilö ryhtyy vahinkotapahtuman ilmenemisen jälkeen vahingon estämiseksi tai minimoimiseksi.
- 8. 'Vahinkotapahtumalla' tarkoitetaan sellaista tapahtumaa tai samaa alkuperää olevaa tapahtumasarjaa, joka aiheuttaa vahinkoa tai muodostaa vakavan ja välittömän vahingon uhan.
- 9. 'Merikuljetuksella' tarkoitetaan aikaa vaarallisten ja haitallisten aineiden lastaamisen alkamisesta jollakin aluksen laitteella siihen saakka, kun niiden purkaminen aluksen laitteella päättyy. Ellei aluksen laitteita käytetä, aika alkaa siitä ja päättyy vastaavasti siihen, kun vaaralliset ja haitalliset aineet ylittävät aluksen laidan.
- 10. 'Maksuvelvollisella lastilla' tarkoitetaan vaarallisia ja haitallisia aineita, jotka kuljetetaan meritse lastina sopimusvaltion alueella olevaan satamaan tai terminaaliin ja jotka puretaan kyseisessä valtiossa. Kauttakulussa olevaa lastia, joka siirretään aluksesta suoraan tai sataman tai terminaalin kautta toiseen alukseen, joko kokonaan tai osittain, kuljetuksen aikana alkuperäisestä lastausasemasta tai terminaalista päätesatamaan tai terminaaliin, pidetään maksuvelvollisena lastina ainoastaan, kun se vastaanotetaan lopullisessa päätesatamassa.
- 11. 'HNS-rahastolla' tarkoitetaan kansainvälistä vaarallisten ja haitallisten aineiden rahastoa, joka perustetaan 13 artiklan mukaisesti.
- 12. 'Laskentayksiköllä' tarkoitetaan Kansainvälisen valuuttarahaston määrittämää erityisnosto-oikeutta.

13. 'Aluksen rekisteröintivaltiolla' tarkoitetaan rekisteröidyn aluksen osalta aluksen rekisteröintivaltiota ja rekisteröimättömän aluksen osalta valtiota, jonka lipun alla alus purjehtii.
14. 'Terminaalilla' tarkoitetaan paikkaa, johon varastoidaan merikuljetuksen jälkeen vastaanotettuja vaarallisia ja haitallisia aineita, mukaan luettuna sellaiset avomerilaitokset, jotka on putkilla tai muulla tavalla liitetty sellaiseen paikkaan.
15. 'Johtajalla' tarkoitetaan HNS-rahaston johtajaa.
16. 'Järjestöllä' tarkoitetaan Kansainvälistä merenkulkujärjestöä.
17. 'Pääsihteerillä' tarkoitetaan järjestön pääsihteerää.

Liitteet

2 artikla

Tämän yleissopimuksen liitteet ovat tämän yleissopimuksen erottamaton osa.

Soveltamisala

3 artikla

Tätä yleissopimusta sovelletaan yksinomaan:

- a) vahinkoon, joka on aiheutunut sopimusvaltion alueella, mukaan luettuna sen aluemerii;
- b) ympäristön pilaantumisesta aiheutuvaan vahinkoon kansainvälisen oikeuden mukaisesti perustetulla sopimusvaltion talousvyöhykkeellä tai, jos sopimusvaltio ei ole perustanut talousvyöhykettä, välittömästi asianomaisen sopimusvaltion aluemerien ulkopuolella olevalla ja siihen rajoittuvalla alueella, jonka kyseinen valtio on määrännyt kansainvälisen oikeuden mukaisesti ulottumaan enintään 200 meripeninkulman päähän niistä perusviivoista, joista sen aluemerien leveys mitataan;
- c) muuhun kuin ympäristön pilaantumisesta aiheutuneeseen vahinkoon minkä tahansa valtion alueen ulkopuolella, mukaan luettuna sen aluemerii, jos vahinko on aiheutunut aineesta, joka on kuljetettu sopimusvaltiossa rekisteröidyllä aluksella tai, jos alusta ei ole rekisteröity, sopimusvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella; ja
- d) torjuntatoimiin, riippumatta siitä, missä näihin toimiin ryhdytään.

4 artikla

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan vaatimuksiin, jotka johtuvat vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten aiheuttamasta vahingosta, lukuun ottamatta vaatimuksia, jotka perustuvat sopimuksiin matkustajien ja tavaroiden kuljetamisesta.
2. Tätä yleissopimusta ei sovelleta niiltä osin kuin sen määräykset ovat ristiriidassa sovellettavan työntekijöille maksettavia korvauksia ja sosiaaliturvamääräyksiä koskevan lainsäädännön kanssa.
3. Tätä yleissopimusta ei sovelleta:
 - a) pilaantumisvahinkoon, joka on määritelty vuonna 1969 tehdyssä öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa, sellaisena kuin sitä on muutettu, riippumatta siitä, onko vahingosta maksettava korvauksia kyseisen yleissopimuksen mukaisesti; ja
 - b) vahinkoon, jonka on aiheuttanut luokkaan 7 kuuluva radioaktiivinen aine, joka mainitaan joko vaarallisten aineiden merikuljetuksia koskevassa kansainvälisessä säännöstössä, sellaisena kuin sitä on muutettu, tai kiinteiden irtolastien turvallista käsittelyä koskevan säännösten lisäyksessä B, sellaisena kuin sitä on muutettu.
4. Lukuun ottamatta 5 kohdassa tarkoitettua tapausta, tämän yleissopimuksen määräyksiä ei sovelleta sota-aluksiin, laivaston apualuksiin tai muihin aluksiin, joita valtio omistaa tai käyttää, ja joita käytetään kyseisenä ajankohtana yksinomaan muuhun kuin kaupalliseen tarkoitukseen.
5. Sopimusvaltio voi päättää soveltaa tätä yleissopimusta sota-aluksiinsa tai muihin 4 kohdassa tarkoitettuihin aluksiin, jolloin se ilmoittaa siitä pääsihteerille ja täsmentää samalla soveltamista koskevat ehdot.
6. Sopimusvaltion omistamien, kaupalliseen tarkoitukseen käytettävien alusten osalta kutakin valtiota vastaan voidaan esittää vahingonkorvausvaatimus 38 artiklan mukaisesti toimivaltaisessa tuomioistuimessa eikä valtio voi puolustuksestaan vedota suvereniteettiinsä.

5 artikla

1. Valtio voi ratifioidessaan tai hyväksyessään tämän yleissopimuksen tai siihen liittyessään, taikka milloin tahansa sen jälkeen antaa selityksen, jonka mukaan tätä yleissopimusta ei sovelleta aluksiin:

- a) joiden bruttovetoisuutta osoittava luku on korkeintaan 200; ja
- b) jotka kuljettavat vaarallisia ja haitallisia aineita ainoastaan pakattuna; ja
- c) kun niitä käytetään kyseisen valtion satamien tai avomerilaitosten välisiin matkoihin.

2. Kun kaksi naapurivaltiota sopivat, että tätä yleissopimusta ei sovelleta myöskään aluksiin, joita tarkoitetaan 1 kohdan a ja b alakohdassa, kun niitä käytetään näiden valtioiden satamien tai avomerilaitosten välisiin matkoihin, kyseiset valtiot voivat antaa selityksen, jonka mukaan 1 kohdan poikkeus tämän yleissopimuksen soveltamisesta koskee myös tässä kohdassa tarkoitettuja aluksia.

3. Valtio, joka on antanut 1 tai 2 kohdan mukaisen selityksen, voi perua selityksen milloin tahansa.

4. Tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukainen selitys ja 3 kohdan mukainen selityksen peruutus talletetaan pääsihteerin huostaan, joka välittää sen johtajalle tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen.

5. Jos valtio on antanut 1 tai 2 kohdan mukaisen selityksen eikä ole perunut sitä, kyseisessä kohdassa tarkoitettulla aluksella kuljetettavia vaarallisia ja haitallisia aineita ei pidetä maksuvelvollisena lastina 18 artiklaa, 20 artiklaa, 21 artiklan 5 kohtaa ja 43 artiklaa sovellettaessa.

6. HNS-rahasto ei ole velvollinen maksamaan korvausta vahingoista, jotka ovat aiheutuneet sellaisen aluksen kuljettamista aineista, johon tätä yleissopimusta ei sovelleta 1 tai 2 kohdan mukaisen selityksen perusteella, niiltä osin kuin:

- a) tämän yleissopimuksen 1 artiklan 6 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettu vahinko on syntynyt:
 - i) selityksen antaneen valtion alueella, mukaan luettuna aluemerit, tai kun vahinko on syntynyt jommankumman, 2 kohdan mukaisen selityksen antaneen naapurivaltion alueella; tai
 - ii) tämän kohdan i alakohdassa tarkoitettun valtion tai valtioiden talousvyöhykkeellä tai tällaisen valtion 3 artiklan b alakohdassa tarkoitettulla alueella;
- b) vahinkoon liittyy toimenpiteitä, joihin on ryhdytty vahingon torjumiseksi tai minimoimiseksi.

Sopimusvaltioiden velvollisuudet

6 artikla

Jokainen sopimusvaltio varmistaa, että tähän yleissopimukseen perustuvat velvoitteet täytetään ja ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin oman lainsäädäntönsä mukaisesti, mukaan lukien sopimusvaltion tarpeelliseksi katsomat pakotteet, tavoitteenaan näiden velvoitteiden tehokas täytäntöönpano.

II LUKU

VASTUU

Omistajan vastuu

7 artikla

1. Jollei 2 ja 3 kohdan määräyksistä muuta johdu, vahinkotapahtuman aikainen omistaja on vastuussa aluksella kuljettavien vaarallisten ja haitallisten aineiden aiheuttamasta vahingosta, kuitenkin niin, että jos vahinkotapahtuma muodostuu samaa alkuperää olevasta tapahtumasarjasta, ensimmäisen tapahtuman aikainen omistaja on vastuussa vahingosta.

2. Omistaja ei ole vastuussa vahingosta, jos hän osoittaa, että:

- a) vahinko on aiheutunut sotaan, vihollisuuksiin, sisällissotaan tai kapinaan liittyneestä teosta tai poikkeuksellisesta, väistämättömästä ja ylivoimaisesta luonnonilmiöstä; tai
- b) vahinko on kokonaan aiheutunut kolmannen osapuolen teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen; tai
- c) vahinko on kokonaan aiheutunut merkkivalojen tai muiden merenkulun opasteiden hoidosta vastaavan valtion tai muun viranomaisen tämän tehtävänsä suorittamisessa tekemästä laiminlyönnistä tai muusta virheestä; tai

- d) laivaajan tai muun henkilön laiminlyönti sellaisten tietojen toimittamisessa, jotka koskevat laivattujen aineiden vaarallista tai haitallista ominaisuutta, on joko
- i) aiheuttanut vahingon kokonaan tai osittain; tai
 - ii) on johtanut siihen, että omistaja ei ole ottanut vakuutusta 12 artiklan mukaisesti,

edellyttäen kuitenkin, että omistaja ja hänen palveluksessaan oleva tai asiamiehensä eivät tienneet eikä heidän voinut kohtuudella edellyttää tietävän laivattujen aineiden vaarallisesta ja haitallisesta ominaisuudesta.

3. Jos omistaja osoittaa, että pilaantumishahinko on kokonaan tai osittain aiheutunut vahinkoa kärsineen henkilön teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen, tai hänen huolimattomuudestaan, omistaja voidaan kokonaan tai osittain vapauttaa vastuusta kyseistä henkilöä kohtaan.

4. Omistajaa vastaan saa esittää korvausvaatimuksen pilaantumishahingon johdosta ainoastaan tämän yleissopimuksen mukaisesti.

5. Jollei 6 kohdan määräyksistä muuta johdu, tämän yleissopimuksen mukaisesti ei voida vaatia korvauksia vahingosta:

- a) omistajan palveluskunnan jäseniltä tai asiamiehiltä tai laivaväeltä;
- b) luotsilta tai muulta henkilöltä, joka laivaväkeen kuulumatta työskentelee aluksen lukuun;
- c) rahdinantajalta (riippumatta luonteesta ja mukaan luettuna "bareboat"-rahdinantaja), aluksen laivanisännältä (operator) tai henkilöllä, joka laivanisännän sijasta huolehtii aluksen käytöstä (manager);
- d) henkilöltä, joka aluksen omistajan suostumuksella tai toimivaltaisen julkisen viranomaisen käskystä suorittaa pelastustoimia;
- e) torjuntatoimiin ryhtyneeltä henkilöltä; ja
- f) tämän kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitetuilta palveluskunnan jäseniltä tai asiamiehiltä;

ellei vahinko johdu kyseisen henkilön teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen, tai hänen piittaamattomuudestaan, ja kyseinen henkilö oli tietoinen vahingon todennäköisyydestä.

6. Tämän yleissopimuksen määräykset eivät heikennä omistajan olemassa olevaa takautumisoikeutta kolmatta osapuolta kohtaan, mukaan luettuna, mutta ei kuitenkaan yksinomaan vahingon aiheuttaneiden aineiden laivaaja tai vastaanottaja sekä 5 kohdassa mainitut henkilöt.

Vahinkotapahtumat, joissa on osallisina kaksi tai useampia aluksia

8 artikla

1. Jos vahinko on aiheutunut vahinkotapahtumasta, jossa on osallisina kaksi tai useampia aluksia, joista kukin kuljettaa vaarallisia ja haitallisia aineita, kunkin aluksen omistaja on vastuussa vahingosta, jollei häntä ole vapautettu vastuusta 7 artiklan nojalla. Omistajat ovat yhteisesti vastuussa kaikista sellaisista vahingoista, joita ei voida kohtuudella erottaa toisistaan.

2. Jokaisella omistajalla on kuitenkin oikeus rajoittaa vastuutaan 9 artiklan mukaisesti.

3. Tämän artiklan määräykset eivät vaikuta omistajan takautumisoikeuteen toista omistajaa kohtaan.

Vastuun rajoittaminen

9 artikla

1. Aluksen omistajalla on oikeus rajoittaa tähän yleissopimukseen perustuva vastuunsa yksittäisen vahinkotapahtuman osalta seuraavasti laskettuun kokonaissummaan:

- a) 10 miljoonaa laskentayksikköä aluksesta, jonka bruttovetoisuutta osoittava luku on korkeintaan 2 000; ja
- b) aluksesta, jonka bruttovetoisuutta osoittava luku ylittää edellä mainitun, a alakohdassa mainitun määrän lisäksi:
 - 1 500 laskentayksikköä jokaista vetoisuuden yksikköä kohden niiltä osin kuin ylittävä osuus on 2001 yksiköstä 50 000 yksikköön;
 - 360 laskentayksikköä jokaista vetoisuuden yksikköä kohden jokaisen 50 000 vetoisuuden yksikköä ylittävän yksikön osalta;

edellyttäen kuitenkin, ettei kokonaismäärä missään tapauksessa ylitä 100 miljoonaa laskentayksikköä.

2. Omistajalla ei ole oikeutta rajoittaa tähän yleissopimukseen perustuvaa vastuutaan, jos näytetään toteen, että vahinko on aiheutunut omistajan teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen, tai omistajan piittaamattomuudesta, ja omistaja oli tietoinen vahingon todennäköisyydestä.
3. Voidakseen hyötyä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesta rajoituksesta, omistajan on perustettava rahasto, joka vastaa hänen 1 kohdan mukaisesti määritetyn vastuunsa rajan koko määrää, tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen huostaan sellaisessa sopimusvaltiossa, jossa vahingonkorvausvaatimus on esitetty 38 artiklan mukaisesti, tai jos vahingonkorvausvaatimusta ei ole esitetty, tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen huostaan sellaisessa sopimusvaltiossa, jossa vahingonkorvausvaatimus voidaan esittää 38 artiklan mukaisesti. Rahasto voidaan perustaa joko tallettamalla mainittu rahamäärä tai esittämällä pankki- tai muu vakuus, joka on asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan hyväksyttävissä ja jonka tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen katsoo riittäväksi.
4. Jollei 11 artiklan määräyksistä muuta johdu, rahasto jaetaan kantajien kesken heidän vahvistettujen vaatimustensa mukaisessa suhteessa.
5. Jos ennen rahaston jakamista omistaja tai omistajan palvelusväkeen kuuluva henkilö tai asiamies taikka omistajan vakuutuksen tai muun rahavakuuden antaja on kyseisen vahinkotapahtuman seurauksena maksanut vahingonkorvausta, hän saa maksamansa määrän mukaisesti korvauksen saaneen henkilön sijaan ne oikeudet, jotka tällä olisi ollut tämän yleissopimuksen perusteella.
6. Tämän artiklan 5 kohdan mukainen sijaantulo-oikeus voi kuulua myös muille kuin 5 kohdassa tarkoitetuille henkilöille sellaisen vahingonkorvauksen osalta, jonka tällainen henkilö on maksanut, mutta vain siltä osin kuin sijaantulo on sallittu sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
7. Jos omistajat tai muut henkilöt osoittavat, että heidät voidaan myöhemmin velvoittaa maksamaan kokonaan tai osittain sellainen korvaus, jonka osalta sijaantulo-oikeutta olisi käytetty 5 tai 6 kohdan mukaisesti siinä tapauksessa, että korvaus olisi maksettu ennen rahaston jakamista, rahaston perustamisvaltion tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen voi määrätä, että riittävä summa siirretään väliaikaisesti syrjään sen varmistamiseksi, että kyseinen henkilö voi myöhemmin periä saatavansa rahastolta.
8. Vahingon estämisestä tai minimoimisesta omistajalle aiheutuneita kohtuullisia kuluja ja hänen tekemiään kohtuullisia uhrauksia koskevat korvausvaatimukset ovat samanarvoisia muiden rahastolle esitettyjen vaatimusten kanssa.
9. a) Tämän artiklan 1 kohdassa mainitut määrät muunnetaan kansalliseksi valuutaksi sen arvon mukaan, joka tällä valuutalla on suhteessa erityisnosto-oikeuteen 3 kohdassa tarkoitetun rahaston perustamispäivänä. Sellaisen sopimusvaltion osalta, joka on Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen, kansallisen valuutan arvo suhteessa erityisnosto-oikeuteen lasketaan sillä menetelmällä, jota Kansainvälinen valuuttarahasto soveltaa kyseisenä ajankohtana maksutapahtumissaan ja -liikenteessään. Sellaisen sopimusvaltion osalta, joka ei ole Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen, kansallisen valuutan arvo suhteessa erityisnosto-oikeuteen lasketaan kyseisen valtion määrittelemällä tavalla.
- b) Sopimusvaltio, joka ei ole Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen ja jonka lainsäädäntö ei salli tämän kohdan a alakohdan määräysten soveltamista voi kuitenkin ratifioidessaan tai hyväksyessään tämän yleissopimuksen tai siihen liittyessään taikka milloin tahansa sen jälkeen antaa selityksen, jonka mukaan tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu laskentayksikkö vastaa 15:tä kultafrangia. Tässä kohdassa tarkoitettu kultafrangi vastaa 65,5:tä milligrammaa kultaa, jonka hienous on yhdeksänsataa tuhannesosaa. Kultafrangi muunnetaan kansalliseksi valuutaksi asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaisesti.
- c) Tämän kohdan a alakohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitettu laskutoimitus sekä b alakohdassa tarkoitettu muuntaminen suoritetaan siten, että 1 kohdassa mainittujen määrien reaaliarvo sopimusvaltion kansallisessa valuutassa ilmaistuna on mahdollisimman lähellä sitä arvoa, joka saataisiin a alakohdan kolmea ensimmäistä virkettä sovellettaessa. Tallettaessaan tätä yleissopimusta koskevan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa sopimusvaltiot tiedottavat pääsihteerille, mitä a alakohdan mukaista laskentatapaa ne soveltavat tai, vastaavasti, mikä on b alakohdassa tarkoitetun muuntamisen tulos, sekä ilmoittavat laskentatavan tai muuntamisen tuloksen muutoksista.
10. Tässä artiklassa aluksen vetoisuudella tarkoitetaan vuoden 1969 kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen I liitteen määräysten mukaisesti laskettua bruttovetoisuutta.
11. Vakuutuksenantajalla tai muulla vakuuden antavalla henkilöllä on oikeus perustaa rahasto tämän artiklan mukaisesti samoin ehdoin ja vaikutuksiin kuin sellaisessa tapauksessa, että omistaja perustaisi sen. Rahasto voidaan perustaa, vaikka omistajalla ei olisi oikeutta rajoittaa vastuutaan 2 kohdan määräyksistä johtuen, mutta tällaisessa tapauksessa rahaston perustaminen ei vaikuta kantajien oikeuksiin omistajaa kohtaan.

10 artikla

1. Jos omistaja on vahinkotapahtuman jälkeen perustanut rahaston 9 artiklan mukaisesti ja hänellä on oikeus rajoittaa vastuutaan:
- a) sellaisella henkilöllä, jolla on esitettävänä vahingonkorvausvaatimus kyseisen vahinkotapahtuman seurauksena, ei ole oikeutta esittää tällaista vaatimusta omistajan muuhun varallisuuteen; ja

b) sopimusvaltion tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä vapautettavaksi alus tai muu omistajalle kuuluva omaisuus, joka on takavarikoitu kyseisestä vahinkotapahtumasta aiheutuvan vahingonkorvausvaatimuksen johdosta, ja on vastaavasti vapautettava tällaisen takavarikon välttämiseksi annettu pantti tai muu vakuus.

2. Edellä olevia määräyksiä sovelletaan kuitenkin vain, jos kantajalla on pääsy rahastoa hoitavaan tuomioistuimeen ja rahasto on käytettävissä vaatimusta varten.

Kuolemantapaus ja ruumiillinen vamma

11 artikla

Kuolemantapausta ja ruumiillista vammaa koskevat vaatimukset ovat ensisijaisia muihin vaatimuksiin nähden, edellyttäen kuitenkin, että ensin mainittujen vaatimusten kokonaismäärä on enintään kaksi kolmasosaa 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetystä kokonaismäärästä.

Omistajan pakollinen vakuutus

12 artikla

1. Sopimusvaltiossa rekisteröidyn, vaarallisia ja haitallisia aineita kuljettavan aluksen omistajalla on oltava vakuutus tai muu rahavakuus, esimerkiksi pankin tai vastaavan rahoituslaitoksen takaus, joka kattaa tähän yleissopimukseen perustuvan vahingonkorvausvastuun sellaiseen määrään saakka, joka vastaa 9 artiklan 1 kohdassa määrättyjä vastuun rajoja.

2. Jokaiselle alukselle myönnetään pakollinen vakuutustodistus, jolla osoitetaan, että vakuutus tai muu rahavakuus on voimassa tämän yleissopimuksen määräysten mukaisesti, sen jälkeen, kun sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen on todennut, että 1 kohdan vaatimuksia on noudatettu. Sopimusvaltiossa rekisteröidylle alukselle tällaisen pakollisen vakuutustodistuksen myöntää tai vahvistaa rekisterivaltion toimivaltainen viranomainen. Alukselle, jota ei ole rekisteröity missään sopimusvaltiossa, vakuutustodistuksen voi myöntää tai vahvistaa minkä tahansa sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen. Pakollisen vakuutustodistuksen on oltava liitteessä I olevan mallin mukainen ja siinä on oltava seuraavat tiedot:

- aluksen nimi, numero- tai kirjaintunnus ja rekisteröintisatama;
- omistajan nimi ja päätoimipaikka;
- aluksen IMO-tunnistenumero;
- vakuuden tyyppi ja kesto;
- vakuutuksenantajan tai muun vakuuden antajan nimi ja päätoimipaikka sekä tarvittaessa se toimipaikka, jossa vakuutus tai vakuus annetaan; ja
- todistuksen voimassaoloaika, joka ei saa ylittää vakuutuksen tai muun vakuuden voimassaoloaikaa.

3. Pakollinen vakuutustodistus on kirjoitettava sen myöntävän valtion virallisella kielellä tai kielillä. Jos käytettävä kieli ei ole englanti, ranska tai espanja, tekstiin on liitettävä käännös jollekin näistä kielistä.

4. Pakollista todistusta on säilytettävä aluksella, ja sen jäljennös talletetaan aluksen rekisteröineen viranomaisen huostaan tai, jos alusta ei ole rekisteröity sopimusvaltiossa, sen valtion viranomaisen huostaan, joka myöntää tai vahvistaa todistuksen.

5. Vakuutus tai muu rahavakuus ei täytä tämän artiklan vaatimuksia, jos sen voimassaolo voi muista syistä kuin vakuutuksen tai 2 kohdan mukaisessa todistuksessa määritetyn muun vakuuden voimassaoloajan päättymisen vuoksi päättyä ennen kuin kolme kuukautta on kulunut siitä päivästä, jona sen päättymisestä ilmoitetaan 4 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille, jollei pakollista vakuutustodistusta ole myönnetty kyseisen ajanjakson kuluessa. Edellä olevia määräyksiä sovelletaan myös sellaiseen vakuutuksen tai vakuuden muutokseen, jonka seurauksena tämän artiklan vaatimukset eivät enää täyty.

6. Aluksen rekisterivaltio päättää pakollisen vakuutustodistuksen myöntämishdoista ja voimassaolosta tämän artiklan määräysten mukaisesti.

7. Sopimusvaltiot hyväksyvät toisen sopimusvaltion viranomaisten 2 kohdan mukaisesti myöntämät tai vahvistamat vakuutustodistukset tämän yleissopimuksen soveltamistarkoituksessa ja katsovat ne yhtä päteviksi kuin niiden itsensä myöntämät tai vahvistamat todistukset, vaikka ne olisi myönnetty tai vahvistettu aluksille, joita ei ole rekisteröity sopimusvaltiossa. Sopimusvaltio voi milloin tahansa pyytää neuvotteluja todistuksen myöntäneen tai vahvistaneen valtion kanssa, jos se uskoo, että pakollisessa vakuutustodistuksessa mainittu vakuutuksenantaja tai takuun antaja ei pysty taloudellisesti täyttämään tämän yleissopimuksen velvoitteita.

8. Vahingonkorvausvaatimukset voidaan esittää suoraan vakuutuksenantajalle tai muulle henkilölle, joka on antanut rahavakuuden omistajan vahingonkorvausvastuusta. Tällaisessa tapauksessa vastaaja voi vedota 1 kohdan perusteella määräytyvään vastuunrajoitusoikeuteen, vaikka omistajalla ei olisi oikeutta vastuun rajoitukseen. Vastaaja voi myös vedota niihin seikkoihin, joihin myös omistaja olisi voinut vedota (ei kuitenkaan omistajan vararikkoon tai toiminnan lopettamiseen). Lisäksi vastaaja voi vedota siihen, että vahinko on johtunut omistajan tahalliseen teosta, mutta hän ei voi vedota muihin sellaisiin seikkoihin, joihin hän olisi voinut vedota omistajan häntä vastaan aloittamassa oikeudenkäynnissä. Vastaajalla on kaikissa tapauksissa oikeus vaatia omistajan osallistumista oikeudenkäyntiin.

9. Kaikki 1 kohdan mukaisen vakuutuksen tai muun rahavakuuden takaamat summat ovat käytettävissä yksinomaan tähän yleissopimukseen perustuvien korvausvaatimusten täyttämiseen.

10. Sopimusvaltio ei saa sallia sen lipun alla purjehtivan aluksen liikennöintiä, jollei sille ole myönnetty 2 tai 12 kohdan mukaista todistusta.

11. Jollei tämän artiklan määräyksistä muuta johdu, kukin sopimusvaltio varmistaa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, että 1 kohdan vaatimusten mukainen vakuutus tai muu vakuus on voimassa sellaisilla aluksilla, jotka tulevat sen alueella olevaan satamaan tai sen aluemerellä sijaitsevaan avomerilaitokseen tai lähtevät sieltä, riippumatta siitä missä alukset on rekisteröity.

12. Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta sopimusvaltion omistamaan alukseen, jonka osalta ei ole voimassa vakuutusta tai rahavakuutta, mutta aluksella on oltava pakollinen vakuutustodistus, jonka aluksen rekisterivaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet ja jonka mukaan aluksen omistaa kyseinen valtio ja jonka mukaan aluksen vastuu on katettu sellaiseen rajaan saakka, joka määräytyy 1 kohdan mukaisesti. Pakollisen vakuutustodistuksen on oltava mahdollisimman suuressa määrin 2 kohdassa määrätyn mallin mukainen.

III LUKU

KANSAINVÄLISEN VAARALLISIA JA HAITALLISIA AINEITA KOSKEVAN RAHASTON (HNS-RAHASTO) MAKSAMAT KORVAUKSET

HNS-rahaston perustaminen

13 artikla

1. Tällä yleissopimuksella perustetaan kansainvälinen vaarallisia ja haitallisia aineita koskeva rahasto (HNS-rahasto), jonka tavoitteina on:

- a) korvata vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetuksista aiheutuneet vahingot niiltä osin kuin II luvun mukainen suoja ei ole riittävä tai käytettävissä; ja
- b) hoitaa edellä mainittuun tavoitteeseen liittyvät 15 artiklassa mainitut tehtävät.

2. Rahasto tunnustetaan jokaisessa sopimusvaltiossa oikeushenkilöksi, jolla on kyseisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaiset oikeudet ja velvollisuudet ja joka voi olla oikeudenkäynnin osapuolena kyseisen valtion tuomioistuimissa. Jokainen sopimusvaltio tunnustaa johtajan HNS-rahaston lailliseksi edustajaksi.

Korvaukset

14 artikla

1. HNS-rahaston on 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen tavoitteensa saavuttamiseksi maksettava korvausta vahinkoa kärsineille henkilöille, jos he eivät ole voineet saada täyttä ja riittävää korvausta vahingosta II luvun määräysten mukaisesti siitä syystä, että:

- a) vahingonkorvausvastuuta ei synny II luvun mukaisesti;
- b) vahingosta vastuussa oleva omistaja ei taloudellisesti pysty täyttämään tähän yleissopimukseen perustuvia velvoitteita kokonaan eikä II luvun mukainen rahavakuus kata vahingonkorvausvaatimuksia tai on riittämätön. Omistaja katsotaan taloudellisesti kykenemättömäksi täyttämään nämä velvoitteet ja rahavakuus katsotaan riittämättömäksi, jos vahinkoa kärsinyt henkilö ei ole saanut täyttä II luvun mukaista korvausta sen jälkeen, kun hän on ryhtynyt kaikkiin kohtuullisiin toimenpiteisiin käytettävissä olevien oikeussuojakeinojen hyödyntämiseksi;
- c) vahingon suuruus ylittää omistajan II luvun mukaisen vastuunrajan.

2. Omistajan kohtuullisia kuluja ja vapaaehtoisia uhrauksia vahingon torjumiseksi tai minimoimiseksi pidetään tässä artiklassa tarkoitettuna vahinkona.
3. HNS-rahastolle ei synny edellisiin kohtiin perustuvia velvoitteita, jos:
- a) se osoittaa, että vahinko johtuu sotatoimesta, vihollisuuksista, sisällissodasta, kapinasta tai sellaisista vaarallisista tai haitallisista aineista, jotka ovat päässeet tai on päästetty sota-aluksesta tai muusta valtion omistamasta tai käyttämästä aluksesta, jota vahinkotapahtuman ajankohtana on käytetty yksinomaan muuhun kuin kaupalliseen tarkoitukseen; tai
 - b) korvausvaatimuksen esittäjä ei pysty osoittamaan, että vahinko on kohtuullisella todennäköisyydellä aiheutunut vahinkotapahtumasta, johon on osallisena yksi tai useampia aluksia.
4. Jos HNS-rahasto osoittaa, että vahinko on aiheutunut kokonaan tai osittain vahinkoa kärsineen henkilön teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen, tai hänen huolimattomuudestaan, HNS-rahasto voidaan vapauttaa kokonaan tai osittain velvollisuudesta maksaa korvausta sellaiselle henkilölle. Rahasto vapautetaan joka tapauksessa vastuusta siltä osin kuin omistaja on vapautettu vastuusta 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti. HNS-rahasto ei kuitenkaan voi vapautua velvoitteistaan torjuntatoimien osalta.
5. a) Jollei b alakohdan määräyksistä muuta johdu, HNS-rahaston tämän artiklan nojalla maksettavan korvauksen kokonaismäärä on yksittäisen vahinkotapahtuman osalta rajoitettu siten, että mainittu määrä yhdessä sellaisen korvaussumman kanssa, joka on II luvun nojalla tosiasiallisesti suoritettu tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvasta 3 artiklassa tarkoitettua vahingosta, ei saa ylittää 250 miljoonaa laskentayksikköä.
- b) Korvauksen kokonaismäärä, joka HNS-rahaston on tämän artiklan nojalla maksettava, ja joka aiheutuu poikkeuksellisesta, väistämättömästä ja ylivoimaisesta luonnonilmiöstä, ei saa ylittää 250 miljoonaa laskentayksikköä.
- c) Korkoa, joka mahdollisesti on kertynyt 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti perustetulle rahastolle, ei oteta huomioon laskettaessa korvauksen enimmäismäärää, joka HNS-rahaston on maksettava tämän artiklan nojalla.
- d) Tässä artiklassa tarkoitettua määriä muunnetaan kansalliseen valuuttaan sen arvon mukaisesti, joka kyseisellä valuutalla on suhteessa erityisnosto-oikeuteen sinä päivänä, jona HNS-rahaston yleiskokous tekee päätöksen ensimmäisestä korvauksen maksupäivästä.
6. Jos HNS-rahastolle esitettyjen vahvistettujen vaatimusten määrä ylittää 5 artiklan mukaisesti maksettavissa olevan korvauksen kokonaismäärän, käytettävissä oleva summa jaetaan siten, että jokaisen vahvistetun vaatimuksen ja vaatimuksen esittäjän tämän yleissopimuksen mukaisesti saaman summan välinen suhde on sama kaikkien vaatimuksen esittäjien osalta. Kuolemantapausta ja ruumiinvammaa koskevat vaatimukset ovat ensisijaisia muihin vaatimuksiin nähden, edellyttäen kuitenkin, että ensin mainittujen vaatimusten kokonaismäärä on enintään kaksi kolmasosaa 5 kohdan mukaisesti määritetystä kokonaismäärästä.
7. HNS-rahaston yleiskokous voi päättää, että poikkeustapauksissa tämän yleissopimuksen mukainen korvaus maksetaan, vaikka omistaja ei ole perustanut rahastoa II luvun mukaisesti. Tällaisiin tapauksiin sovelletaan myös 5 kohdan d alakohtaa.

Korvausten maksamiseen liittyvät HNS-rahaston tehtävät

15 artikla

Edellä 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen tavoitteensa saavuttamista varten HNS-rahastolla on seuraavat tehtävät:

- a) käsitellä HNS-rahastolle esitettyjä korvausvaatimuksia;
- b) laatia talousarvio jokaisena kalenterivuonna:
 - menoista:
 - i) HNS-rahaston hallintokulut ja -menot kyseisenä vuonna, ja edellisten vuosien toiminnasta syntyneet alijäämät; ja
 - ii) maksut, jotka HNS-rahaston tulee suorittaa kyseisenä vuonna;
 - tuloista:
 - iii) ylijäämävarat edellisten vuosien toiminnasta, mukaan luettuna korot;
 - iv) vuoden aikana suoritettavat perusmaksut;
 - v) tarpeen vaatiessa vuosimaksut talousarvion tasapainottamiseksi; ja
 - vi) muut tulot;
- c) antaa tarvittaessa sopimusvaltion pyynnöstä hyviä palveluitaan, jotta valtio voi ryhtyä toimenpiteisiin torjuakseen tai lieventääkseen vahinkotapahtumasta aiheutuvaa vahinkoa, joka HNS-rahastoa voidaan pyytää korvaamaan tämän yleissopimuksen mukaisesti; ja

- d) tarjota sen ohjesäännössä määritellyin ehdoin luottomahdollisuuksia, tarkoituksenaan ryhtyä toimenpiteisiin sellaisen tietystä vahinkotapahtumasta aiheutuvan vahingon torjumiseksi, joka HNS-rahastoa voidaan pyytää korvaamaan tämän yleissopimuksen mukaisesti.

Maksuja koskevat yleiset määräykset

16 artikla

1. HNS-rahastolla on yleistili, joka on jaettu sektoreihin.
2. Jollei 19 artiklan 3 ja 4 kohdan määräyksistä muuta johdu, HNS-rahastolla on myös erillistilit:
 - a) 1 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohdan määritelmän mukaista öljyä varten (öljytili);
 - b) kevyistä hiilivedyistä, pääosin metaanista koostuvia nesteytettyjä maakaasuja varten (liquefied natural gases — LNG) (LNG-tili); ja
 - c) kevyistä hiilivedyistä, pääosin propaanista ja butaanista koostuvia nesteytettyjä mineraaliöljykaasuja varten (liquefied petroleum gases — LPG) (LPG-tili).
3. HNS-rahastolle suoritetaan perusmaksuja ja vaadittaessa vuosimaksuja.
4. HNS-rahastolle suoritettavat maksut maksetaan yleistilille 18 artiklan mukaisesti, erillistilille 19 artiklan mukaisesti ja joko yleistilille tai erillistilille 20 artiklan tai 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Jollei 19 artiklan 6 kohdan määräyksistä muuta johdu, yleistiliä käytetään sen kattamien vaarallisten ja haitallisten aineiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen, ja erillistiliä käytetään sen kattamien vaarallisten ja haitallisten aineiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen.
5. Tämän yleissopimuksen 18 artiklan, 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan, 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 1 kohdan c alakohdan, 20 artiklan sekä 21 artiklan 5 kohdan soveltamistarkoituksessa, maksuvelvollista lastia vastaanottanut henkilö on velvollinen suorittamaan maksun tosiasiallisesti vastaanottamansa määrän perusteella, vaikka tämä määrä ei olisi ylittänyt edellä mainituissa kohdissa määrättyä rajaa, jos kyseisen henkilön sopimusvaltion alueella kalenterivuoden aikana vastaanottama tietyn tyyppisen maksuvelvollisen lastin määrä sekä yhden tai useamman liitännäishenkilön samassa sopimusvaltiossa kyseisen vuoden aikana vastaanottaman samantyyppisen lastin määrä yhteenlaskettuna ylittävät kyseisen rajan.
6. 'Liitännäishenkilö' tarkoittaa mitä tahansa tytäryhtiötä tai yhteisömuotoisessa olevaa yhteisöä. Se, kuuluuko yksittäinen henkilö tämän määritelmän piiriin, määräytyy kyseessä olevan valtion kansallisen lainsäädännön perusteella.

Vuosimaksuja koskevat yleiset määräykset

17 artikla

1. Vuosimaksut yleistilille ja kullekin erillistilille peritään vain tarvittaessa maksujen suorittamiseksi kyseiseltä tililtä.
2. Yleiskokous määrittelee vuosimaksut, jotka on suoritettava 18 artiklan, 19 artiklan ja 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti, ja ne lasketaan näiden artiklojen mukaisesti sellaisten maksuvelvollisen lastin yksikköjen perusteella, jotka on vastaanotettu tai, 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen lastien osalta sellaisten lastiyksikköjen perusteella, jotka on purettu edellisen kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana.
3. Yleiskokous päättää yleistilille ja erillistilille perittävien maksujen kokonaismäärästä. Yleiskokouksen päätöksen mukaisesti johtaja laskee kunkin sopimusvaltion osalta jokaisen henkilön, joka on velvollinen 18 artiklan, 19 artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti suorittamaan maksun rahastolle, tilikohtaiset vuosimaksut kiinteän summan perusteella sen mukaisesti montako maksuvelvollisen lastin yksikköä kyseinen henkilö on ilmoittanut edeltävän kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana. Yleistilin osalta kullekin maksuvelvollisen lastin yksikölle määritelty kiinteä sektorikohtainen kerroin lasketaan tämän yleissopimuksen liitteen II määräysten mukaisesti. Kunkin erillistilin osalta kiinteä kerroin lasketaan jakamalla kyseiselle tilille perittävän vuosimaksun kokonaismäärä kyseisen tilin maksuvelvollisen lastin kokonaismäärällä.
4. Yleiskokous voi myös periä vuosimaksuja hallinnollisia kuluja varten ja päättää sellaisten kulujen jakamisesta yleistilin sektorien ja erillistilin kesken.
5. Yleiskokous päättää myös korvaussummien jakamisesta asiaan liittyvien tilien ja sektoreiden kesken silloin, kun nämä määrät maksetaan korvauksina eri tileille tai sektoreille kuuluvan yhden tai useamman aineen aiheuttamista vahingoista, sen perusteella missä määrin kukin aine on arviolta vaikuttanut vahingon syntymiseen.

Yleistilille suoritettavat vuosimaksut*18 artikla*

1. Jollei 16 artiklan 5 kohdan määräyksistä muuta johdu, vuosimaksuja yleistilille suorittavat jokaisen sopimusvaltion osalta kaikki henkilöt, jotka ovat vastaanottaneet tässä valtiossa edellisen kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana kokonaismäärältään yli 20 000 tonnia lastia, joka sisältää seuraavasti luokiteltavia muita kuin 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja aineita:

- a) 1 artiklan 5 kohdan a alakohdan vii alakohdassa tarkoitettut kiinteät irtolastit;
- b) 2 kohdassa tarkoitettut aineet; ja
- c) muut aineet.

2. Vuosimaksuja yleistilille suorittavat myös sellaiset henkilöt, jotka olisivat olleet velvollisia suorittamaan vuosimaksuja erillistilille 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ellei sen käyttöä olisi lykätty 19 artiklan mukaisesti. Kukin erillistili, jonka käyttöä on lykätty 19 artiklan mukaisesti, muodostaa yleistilin erillisen sektorin.

Erillistileille suoritettavat vuosimaksut*19 artikla*

1. Jollei 16 artiklan 5 kohdan määräyksistä muuta johdu, erillistilien vuosimaksuja suorittavat kunkin sopimusvaltion osalta:

- a) öljytilille
 - i) kaikki sellaiset henkilöt, jotka ovat kyseisessä valtiossa vastaanottaneet edeltävän kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana yhteensä yli 150 000 tonnia maksuvelvollista öljyä, joka määritellään vuonna 1971 tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainvälisen korvausrahaston perustamisesta, sellaisena kuin sitä on muutettu, ja jotka ovat tai olisivat velvollisia suorittamaan maksuja öljyn aiheuttamien pilaantumisvahinkojen kansainväliselle korvausrahastolle kyseisen yleissopimuksen 10 artiklan mukaisesti; ja
 - ii) kaikki sellaiset henkilöt, jotka ovat kyseisessä valtiossa vastaanottaneet edeltävän kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana yhteensä yli 20 000 tonnia muita irtolastina kuljetettuja öljyjä, jotka on lueteltu vuonna 1973 tehdyn alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteen I lisäyksessä I, sellaisena kuin sitä on muutettu yleissopimukseen liittyvällä vuoden 1978 pöytäkirjalla;
- b) LNG-tilille kaikki sellaiset henkilöt, joilla on edeltävän kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana ollut omistusoikeus kyseisen sopimusvaltion satamassa tai terminaalissa purettavaan nesteytettyjä maakaasuja sisältävään lastiin välittömästi ennen sen purkamista;
- c) LPG-tilille kaikki sellaiset henkilöt, jotka ovat edeltävän kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana ottaneet vastaan kyseisessä sopimusvaltiossa yhteensä yli 20 000 tonnia nesteytettyjä mineraaliöljykaasuja.

2. Jollei 3 kohdan määräyksistä muuta johdu, 1 kohdassa tarkoitettut erillistilit tulevat voimaan samaan aikaan kuin yleistili.

3. Tämän yleissopimuksen 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua erillistilin käyttöönottoa lykätään, kunnes kyseisen tilin maksuvelvollisen lastin määrä edeltävän kalenterivuoden aikana tai muun yleiskokouksen määräämän vuoden aikana ylittää seuraavat rajat:

- a) öljytilin osalta 350 miljoonaa tonnia maksuvelvollista lastia;
- b) LNG-tilin osalta 20 miljoonaa tonnia maksuvelvollista lastia; ja
- c) LPG-tilin osalta 15 miljoonaa tonnia maksuvelvollista lastia.

4. Yleiskokous voi keskeyttää erillistilin käytön, jos:

- a) maksuvelvollisen lastin määrä kyseisen tilin osalta edellisen kalenterivuoden aikana putoaa alle 3 kohdassa määritellyn rajan; tai
- b) tilille maksamatta jätettyjen maksujen kokonaismäärä on kuuden kuukauden kuluttua maksujen eräpäivästä enemmän kuin 10 prosenttia viimeisimmästä kyseiselle tilille peritystä maksusta, joka olisi suoritettava 1 kohdan mukaisesti.

5. Yleiskokous voi ottaa uudelleen käyttöön tilin, jonka käyttö on keskeytetty 4 kohdan mukaisesti.

6. Henkilö, joka olisi velvollinen suorittamaan maksuja sellaiselle erillistilille, jonka käyttöä on lykätty 3 kohdan mukaisesti tai jonka käyttö on keskeytetty 4 kohdan mukaisesti, suorittaa yleistilille ne maksut, jotka hän olisi ollut velvollinen maksamaan kyseiselle erillistilille. Tulevien maksujen laskemiseksi lykätty tai keskeytetty erillistili muodostaa yleistilin erillisen sektorin ja siihen sovelletaan liitteessä II määriteltyä HNS-pisteytysjärjestelmää.

Perusmaksut

20 artikla

1. Kunkin sopimusvaltion osalta perusmaksut suoritetaan määrästä, joka lasketaan kullekin henkilölle, joka on 16 artiklan 5 kohdan, 18 artiklan, 19 artiklan ja 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti velvollinen suorittamaan maksuja, kiinteän kertoimen perusteella, joka on sama yleistilin ja kunkin erillistilin osalta, kutakin maksuvelvollisen lastin yksikköä kohden, joka on vastaanotettu, tai nesteytettyjen maakaasujen kyseessä ollessa purettu sopimusvaltiossa sen kalenterivuoden aikana, joka edeltää vuotta, jolloin tämä yleissopimus on tullut kyseisen sopimusvaltion osalta voimaan.
2. Yleiskokous määrittelee 1 kohdassa tarkoitetun kiinteän kertoimen ja lastiysköt kutakin yleistilin sektoria ja erillistiliä varten.
3. Perusmaksut on suoritettava kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona HNS rahasto lähettää laskun kunkin sopimusvaltion osalta niille henkilöille, jotka ovat velvollisia suorittamaan maksut 1 kohdan mukaisesti.

Raportit

21 artikla

1. Kukin sopimusvaltio varmistaa, että henkilö, joka on velvollinen suorittamaan maksuja 18 artiklan, 19 artiklan tai tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti, on mukana johtajan tämän artiklan määräysten mukaisesti laatimalla ja päivittämällä listalla.
2. Tämän artiklan 1 kohdan soveltamistarkoituksessa kukin sopimusvaltio toimittaa johtajalle HNS-rahaston ohjesäännössä määrättyinä aikana ja siinä määrättyllä tavalla sellaisten henkilöiden nimet ja osoitteet, jotka ovat kyseisen valtion osalta velvollisia suorittamaan maksuja 18 artiklan, 19 artiklan tai tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti, sekä tiedot sellaisista asiaankuuluvista maksuvelvollisen lastin määrästä, joiden suhteen asianomaiset henkilöt ovat maksuvelvollisia edeltävän kalenterivuoden osalta.
3. Sen varmistamiseksi, ketkä ovat tiettyinä aikana velvollisia suorittamaan maksuja 18 artiklan, 19 artiklan tai tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti, sekä soveltuvin osin sen lastin määrän määrittämiseksi, joka otetaan huomioon määrittelyssä näille henkilöille tulevan maksun suuruutta, lista on ensisijainen todiste siinä mainituista asioista.
4. Jos sopimusvaltio ei täytä velvoitettaan toimittaa johtajalle 2 kohdassa tarkoitetut tiedot ja tästä aiheutuu taloudellisia menetyksiä HNS-rahastolle, sopimusvaltio on velvollinen korvaamaan menetykset HNS-rahastolle. Yleiskokous päättää sopimusvaltion korvausvelvollisuudesta johtajan suosituksesta.
5. Sellaisen maksuvelvollisen lastin osalta, joka kuljetetaan sopimusvaltion satamasta tai terminaalista saman valtion toiseen satamaan tai terminaaliin ja puretaan siellä, sopimusvaltioilla on mahdollisuus toimittaa HNS-rahastolle raportti, joka sisältää kunkin tilin osalta kaikkien vastaanotettujen maksuvelvollisten lastien vuosittaisen kokonaismäärän, mukaan lukien sellaiset lastimäärät, joiden osalta maksut on suoritettava 16 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Antaessaan raportin, sopimusvaltio joko:
 - a) ilmoittaa HNS-rahastolle maksavansa kokonaismäärän kullekin tilille kyseessä olevan vuoden osalta kertamaksuna HNS-rahastolle; tai
 - b) pyytää HNS-rahastoa perimään kokonaismäärän kullekin tilille laskuttamalla yksittäisiä lastin vastaanottajia tai nesteytettyjen maakaasujen osalta henkilöä, jolla on omistusoikeus lastiin ja joka purkaa lastin tämän sopimusvaltion toimivaltaan kuuluvalla alueella, siitä määrästä, joka kunkin heistä on maksettava. Nämä henkilöt määräytyvät kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

Maksujen laiminlyönti

22 artikla

1. Jokainen 18, 19 tai 20 artiklan tai 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti rahastoon maksettavaksi erääntynyt maksu, joka on viivästynyt, kasvaa korkoa, joka määritellään HNS-rahaston ohjesäännön mukaisesti, edellyttäen kuitenkin, että erilaisissa tapauksissa voidaan määrätä erilainen korko.
2. Jos 18, 19 tai 20 artiklan tai 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti maksuvelvollinen henkilö ei täytä velvoitteitaan tiettyjen maksujen tai niiden osien suhteen ja maksut ovat viivästyneet, johtajan tulee ryhtyä HNS-rahaston puolesta kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sellaista henkilöä vastaan, mukaan luettuna oikeustoimet, tarkoituksenaan periä erääntyneet maksut. Yleiskokous voi kuitenkin johtajan suosituksesta päättää, että toimenpiteisiin ei ryhdytä tai niitä ei jatketa maksuvelvollista vastaan, jos maksuvelvollisuuden laiminlyönyt henkilö on selvästi maksukyvytön tai jos se on olosuh-teista johtuen muutoin perusteltua.

Sopimusvaltioiden vapaaehtoinen maksuvelvollisuus*23 artikla*

1. Sopimusvaltio voi tallettaessaan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa tai milloin tahansa sen jälkeen antaa selityksen, jonka mukaan se ottaa vastuun yksittäisen henkilön tähän yleissopimukseen perustuvista velvoitteista suorittaa maksuja 18, 19 tai 20 artiklan tai 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti, tämän valtion alueella vastaanotettujen tai purettujen vaarallisten ja haitallisten aineiden osalta, sanotun kuitenkin vaikuttamatta 21 artiklan 5 kohdan määräysten soveltamiseen. Tällainen selitys on annettava kirjallisesti ja siinä on yksilöitävä ne velvoitteet, joihin valtio sitoutuu.
2. Jos 1 kohdan mukainen selitys annetaan ennen kuin tämä yleissopimus tulee voimaan 46 artiklan mukaisesti, selitys talletetaan pääsihteerin huostaan, joka toimittaa sen johtajalle tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen.
3. Tämän artiklan 1 kohdan mukainen selitys, joka annetaan tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen, talletetaan johtajan huostaan.
4. Sopimusvaltio voi peruuttaa tämän artiklan mukaisesti annetun selityksen ilmoittamalla siitä kirjallisesti johtajalle. Ilmoitus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun johtaja on vastaanottanut sen.
5. Valtio, jota tämän artiklan mukainen selitys sitoo, luopuu selityksessä yksilöityjen velvoitteiden osalta kaikista erivapauksista, joihin sillä olisi muuten oikeus vedota sitä vastaan nostetussa oikeudenkäynnissä toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

Toimielimet ja hallinto*24 artikla*

HNS-rahastolla on yleiskokous ja johtajan alainen sihteeristö.

Yleiskokous*25 artikla*

Yleiskokouksen muodostavat kaikki tämän yleissopimuksen sopimusvaltiot.

26 artikla

Yleiskokouksen tehtävänä on:

- a) valita jokaisessa sääntömääräisessä istunnossaan itselleen puheenjohtaja ja kaksi varapuheenjohtajaa, joiden toimikausi kestää seuraavaan sääntömääräiseen istuntoon saakka;
- b) päättää omista menettelytapasäännöistään, jollei tämän yleissopimuksen määräyksistä muuta johdu;
- c) kehittää, soveltaa ja tarkastella säännöllisesti ohjesääntöä ja rahoitussääntöä 13 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitun HNS-rahaston tavoitteen mukaisesti, sekä hoitaa tähän liittyvät 15 artiklassa luetellut HNS-rahaston tehtävät;
- d) nimittää johtaja ja antaa ohjeet muiden tarvittavien toimihenkilöiden nimittämisestä sekä päättää johtajan ja muiden toimihenkilöiden palvelussuhteen ehdoista;
- e) hyväksyä vuosittainen talousarvio, joka on laadittu 15 artiklan b alakohdan mukaisesti;
- f) käsitellä ja hyväksyä tarvittaessa johtajan antamia suosituksia siitä mitä lastin määritelmä kattaa;
- g) nimetä tilintarkastajat ja hyväksyä rahaston tilit;
- h) hyväksyä HNS-rahastolle esitetyt korvausvaatimukset käsiteltäväksi, päättää käytettävissä olevan korvaussumman jakamisesta korvausvaatimusten esittäjien kesken 14 artiklan mukaisesti, sekä määrätä ehdot, joiden mukaisesti korvauksena suoritetaan väliaikaisia maksuja mahdollisimman nopean korvauksen takaamiseksi vahinkoa kärsineille;
- i) perustaa korvausvaatimuskomitea, jossa on vähintään 7 ja enintään 15 jäsentä, sekä mahdollinen tarpeelliseksi katsomansa väliaikainen tai pysyvä apuelin, päättää komitean toimialasta ja antaa sille sen tehtävien hoitamiseen tarvittavat valtuudet. Nimetessään apuelimen jäseniä, yleiskokous varmistaa jäsenten tasapuolisen maantieteellisen jakauman ja varmistaa, että sopimusvaltiot ovat asianmukaisesti edustettuina. Yleiskokouksen menettelytapasääntöjä sovelletaan tarvittavin muutoksin komitean apuelinten toimintaan;
- j) päättää mitkä tämän yleissopimuksen ulkopuoliset valtiot, järjestön liitännäisjäsenet ja hallitustenväliset järjestöt ja kansainväliset kansalaisjärjestöt voivat osallistua yleiskokouksen ja apuelinten kokouksiin ilman äänestys-oikeutta;

- k) antaa johtajalle ja apuelimille HNS-rahaston hallintoa koskevia ohjeita;
- l) valvoa tämän yleissopimuksen ja omien päätöstensä asianmukaista täytäntöönpanoa;
- m) tarkastella viiden vuoden välein tämän yleissopimuksen soveltamista, erityisesti maksuosuuksien laskentajärjestelmän ja kotimaanliikenteen maksujärjestelmän toimivuutta; ja
- n) hoitaa muut sellaiset tehtävät, jotka sille kuuluvat tämän yleissopimuksen mukaisesti tai jotka ovat muuten tarpeen HNS-rahaston asianmukaisen toiminnan kannalta.

27 artikla

1. Johtaja kutsuu yleiskokouksen sääntömääräisen istunnon koolle kerran vuodessa.
2. Johtaja kutsuu koolle yleiskokouksen ylimääräisen istunnon, jos vähintään yksi kolmasosa yleiskokouksen jäsenistä sitä pyytää, tai omasta aloitteestaan neuvoteltuaan yleiskokouksen puheenjohtajan kanssa. Johtajan tulee ilmoittaa istunnosta jäsenille viimeistään 30 päivää ennen istuntoa.

28 artikla

Yleiskokouksen kokous on päätösvaltainen, kun yli puolet sen jäsenistä on läsnä.

Sihteeristö

29 artikla

1. Sihteeristö muodostuu johtajasta ja HNS-rahaston hallintoa varten tarvittavasta henkilökunnasta.
2. Johtaja on HNS-rahaston laillinen edustaja.

30 artikla

1. Johtaja on HNS-rahaston ylin hallinnollinen toimihenkilö. Jollei yleiskokouksen antamista ohjeista muuta johdu, johtaja hoitaa tämän yleissopimuksen, HNS-rahaston ohjesäännön ja yleiskokouksen sille osoittamat tehtävät.
2. Erityisesti johtaja:
 - a) nimittää HNS-rahaston hallinnon edellyttämän henkilökunnan;
 - b) ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaa HNS-rahaston asianmukaisen varainhoidon;
 - c) kerää yleissopimukseen perustuvat maksettavaksi erääntyneet maksut, kiinnittäen samalla huomiota erityisesti 22 artiklan 2 kohdan määräyksiin;
 - d) käsittelee tarvittaessa HNS-rahastolle esitetyt vaatimukset ja hoitaa muut HNS-rahaston tehtävät, sekä palkkaa oikeudellisten asioiden, varainhoidon ja muiden alojen asiantuntijoita;
 - e) ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin HNS-rahastolle esitettyjen vaatimusten käsittelemiseksi, HNS-rahaston ohjesäännön määrittämien rajojen ja ehtojen mukaisesti, mukaan luettuna vaatimusten lopullinen hyväksyminen ilman yleiskokouksen ennalta antamaa hyväksyntää, jos ohjesäännössä näin määrätään;
 - f) valmistelee ja antaa yleiskokoukselle kunkin kalenterivuoden osalta tilinpäätöksen ja talousarvion;
 - g) valmistelee yhteistyössä yleiskokouksen puheenjohtajan kanssa edeltävää kalenterivuotta koskevan HNS-rahaston toimintakertomuksen ja julkaisee sen; ja
 - h) valmistelee, kokoaa ja jakaa sellaisia asiakirjoja ja tietoja, joita yleiskokouksen ja apuelinten toiminta edellyttää.

31 artikla

Johtaja ja hänen nimeämänsä toimihenkilöt ja asiantuntijat eivät saa tehtäviään suorittaessaan pyytää eivätkä vastaanottaa ohjeita hallituksilta tai rahaston ulkopuolisilta viranomaisilta. Heidän on pidättäydyttävä toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaikuttaa heidän asemaansa kansainvälisinä virkamiehinä. Jokainen sopimusvaltio sitoutuu omalta osaltaan kunnioittamaan johtajan ja hänen nimittämiensä toimihenkilöiden ja asiantuntijoiden tehtävien puhtaasti kansainvälistä luonnetta sekä pidättäytymään vaikuttamasta heidän tehtäviensä hoitoon.

Varainhoito

32 artikla

1. Jokainen sopimusvaltio vastaa yleiskokouksen valtuuskunnan jäsentensä sekä apuelimissä olevien edustajiensa palkka-, matka- ja muista kuluista.
2. HNS-rahasto vastaa muista HNS-rahaston toiminnasta aiheutuvista kuluista.

Äänestys

33 artikla

Yleiskokouksessa toimitettaviin äänestyksiin sovelletaan seuraavia määräyksiä:

- a) jokaisella jäsenellä on yksi ääni;
- b) jollei 34 artiklan määräyksistä muuta johdu, yleiskokouksen päätökset tehdään läsnä olevien ja äänestävien jäsenten äänen enemmistöllä;
- c) päätökset, joihin vaaditaan kahden kolmasosan määräenemmistö, tehdään läsnä olevien jäsenten kahden kolmasosan äänen enemmistöllä; ja
- d) tässä artiklassa "läsnä olevat jäsenet" tarkoittavat äänestyksen aikana kokouksessa läsnäolevia jäseniä, ja "läsnä olevat ja äänestävät jäsenet" tarkoittavat läsnä olevia ja myönteisen tai kielteisen äänen antavia jäseniä. Äänestyksestä pidättyviä jäseniä ei katsota äänestäviksi jäseniksi.

34 artikla

Seuraavat yleiskokouksen päätökset edellyttävät kahden kolmasosan määräenemmistöä:

- a) päätös erillistilin käytön keskeyttämisestä tai uudelleen käyttöönnotosta 19 artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesti;
- b) päätös toimenpiteisiin ryhtymisestä tai niiden jatkamisesta maksuvelvollista vastaan 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) johtajan nimitys 26 artiklan d alakohdan mukaisesti;
- d) apuelinten perustaminen 26 artiklan i alakohdan mukaisesti sekä niiden perustamiseen liittyvät muut asiat; ja
- e) päätös tämän yleissopimuksen voimassaolon jatkamisesta 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Verovapaudet ja valuuttamääräykset

35 artikla

1. HNS-rahasto, sen varat ja tulot, jäsenten suorittamat maksut mukaan luettuna, sekä sen muu omaisuus, joka on tarpeen 13 artiklan 1 kohdan mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi, on vapautettu kaikissa sopimusvaltioissa välittömistä veroista.
2. Kun HNS-rahasto hankkii merkittäviä määriä irtainta tai kiinteää omaisuutta tai palveluja, jotka ovat tarpeen sen virallisten tehtävien hoitamiseksi sen 13 artiklan 1 kohdassa mainittujen tavoitteiden saavuttamisen kannalta, ja joiden hintaan sisältyy välillisiä veroja tai liikevaihtoveroja, sopimusvaltioiden hallitukset ryhtyvät mahdollisuuksien mukaan tarvittaviin toimenpiteisiin mainittujen verojen poistamiseksi tai niiden palauttamiseksi. Näin hankittuja hyödykkeitä ei saa myydä eikä lahjoittaa muutoin kuin sen sopimusvaltion hallituksen hyväksymien ehtojen mukaisesti, joka on myöntänyt verojen poistamisen tai palauttamisen tai tukenut sitä.
3. Verovapautta ei myönnetä sellaisten tullimaksujen, verojen tai eräntyneiden maksujen osalta, jotka ovat pelkästään julkisia palvelumaksuja.
4. HNS-rahasto on vapautettu kaikista tullimaksuista ja -veroista sekä muista vastaavista veroista sellaisten tavaroiden osalta, jotka sen toimesta tai puolesta tuodaan tai viedään sen viralliseen käyttöön. Näin tuotuja hyödykkeitä ei saa kohdevaltion alueella korvauksesta eikä korvauksetta siirtää toiselle muutoin kuin kyseisen valtion hallituksen hyväksymien ehtojen mukaisesti.

5. HNS-rahastoon maksuja suorittavat henkilöt sekä rahastosta korvauksia saavat vahinkoa kärsineet henkilöt tai alusten omistajat ovat sen valtion verolainsäädännön alaisia, jossa he ovat verovelvollisia, eikä heille myönnetä tässä suhteessa mitään erityistä vapautusta tai muuta etuutta.

6. Olemassaolevista tai tulevista valuutta- tai varainsiirtoja koskevista määräyksistä huolimatta sopimusvaltioiden on sallittava rajoituksitta kaikkien HNS-rahastolle suoritettavien maksujen samoin kuin siitä suoritettavien korvausten siirto ja maksu.

Tietojen salassapito

36 artikla

Yksittäisiin maksuvelvollisiin liittyviä tietoja, jotka on annettu tämän yleissopimuksen soveltamistarkoituksessa, ei saa luovuttaa HNS-rahaston ulkopuolisille tahoille muutoin kuin jos se on ehdottomasti tarpeen HNS-rahaston tehtävien hoitamiseksi, mukaan luettuna oikeudenkäynnin vireille paneminen ja oikeudenkäynnin kohteena olevassa asiassa vastaaminen.

IV LUKU

VAHINGONKORVAUSVAATIMUKSET

Vahingonkorvausvaatimuksen esittämiseen liittyvät rajoitukset

37 artikla

1. Oikeus II luvun mukaisiin korvauksiin lakkaa, ellei vahingonkorvausvaatimusta esitetä kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona vahinkoa kärsinyt henkilö tiesi tai hänen olisi kohtuudella pitänyt tietää vahingosta ja omistajan henkilöllisyydestä.

2. Oikeus III luvun mukaisiin korvauksiin lakkaa, ellei vahingonkorvausvaatimusta esitetä tai 39 artiklan 7 kohdan mukaista ilmoitusta tehdä kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona vahinkoa kärsinyt henkilö tiesi tai hänen olisi kohtuudella pitänyt tietää vahingosta.

3. Joka tapauksessa vahingonkorvausvaatimus on esitettävä ennen kuin kymmenen vuotta on kulunut vahingon aiheuttaneen vahinkotapahtuman ajankohdasta.

4. Jos vahinkotapahtuma muodostuu tapahtumasarjasta, 3 kohdassa mainittu kymmenen vuoden aika lasketaan viimeisen tapahtumasarjaan liittyvän tapahtuman päivästä.

Tuomioistuinten toimivalta omistajaa vastaan esitetyissä vahingonkorvausvaatimuksissa

38 artikla

1. Jos vahinkotapahtuma on aiheuttanut vahinkoa yhden tai useamman sopimusvaltion alueella, mukaan luettuna alueneri, tai 3 artiklan b alakohdassa tarkoitettua alueella taikka jos torjuntatoimiin on ryhdytty vahingon torjumiseksi tai minimoimiseksi sopimusvaltion alueella, mukaan luettuna alueneri, tai edellä mainitussa kohdassa tarkoitettua alueella, vahingonkorvausvaatimus omistajaa tai omistajan vastuun takaavaa henkilöä vastaan voidaan esittää vain kyseisten sopimusvaltioiden tuomioistuimissa.

2. Jos vahinkotapahtuma on aiheuttanut vahinkoa yksinomaan sopimusvaltion alueen ulkopuolella, mukaan luettuna alueneri, ja 3 artiklan c alakohdassa mainitut tämän yleissopimuksen soveltamista koskevat ehdot ovat täyttyneet tai torjuntatoimiin on ryhdytty vahingon torjumiseksi tai minimoimiseksi, vahingonkorvausvaatimus omistajaa tai muuta omistajan vastuun takaavaa henkilöä vastaan voidaan esittää vain:

- a) sen valtion tuomioistuimissa, jossa alus on rekisteröity, tai rekisteröimättömän aluksen osalta sen valtion tuomioistuimissa, jonka lipun alla alus purjehtii; tai
- b) sen valtion tuomioistuimissa, jossa omistajalla on kotipaikka tai päätoimipaikka; tai
- c) sen valtion tuomioistuimissa, jossa rahasto on perustettu 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Vastaajalle on kohtuullisessa ajassa ilmoitettava 1 tai 2 kohdan mukaisesti esitetystä vahingonkorvausvaatimuksesta.
4. Kukin sopimusvaltio varmistaa, että sen tuomioistuimet ovat toimivaltaisia käsittelemään vahingonkorvausvaatimuksia tämän yleissopimuksen mukaisesti.
5. Sen jälkeen, kun omistaja tai muu 12 artiklan mukaisesti takuun antava henkilö on perustanut rahaston 9 artiklan mukaisesti, rahaston perustamisvaltion tuomioistuimilla on yksinomainen toimivalta kaikissa rahaston jakamiseen liittyvissä asioissa.

Tuomioistuinten toimivalta HNS-rahastoa vastaan esitetyissä tai HNS-rahaston esittämissä vahingonkorvausvaatimuksissa

39 artikla

1. Jollei tämän artiklan jäljempänä olevista määräyksistä muuta johdu, vahingonkorvausvaatimus HNS-rahastoa vastaan 14 artiklan mukaisten korvausten saamiseksi voidaan esittää vain sellaisessa tuomioistuimessa, joka on 38 artiklan mukaisesti toimivaltainen käsittelemään asiaan liittyvän vahinkotapahtuman aiheuttamasta vahingosta vastuussa olevaa omistajaa vastaan esitettyjä vahingonkorvausvaatimuksia, tai sellaisen sopimusvaltion tuomioistuimessa, joka olisi ollut toimivaltainen siinä tapauksessa, että joku omistaja olisi ollut vastuussa vahingosta.
2. Sellaisessa tapauksessa, että vahingon aiheuttaneita vaarallisia tai haitallisia aineita kuljettavaa alusta ei ole tunnistettu, 38 artiklan 1 kohdan määräyksiä sovelletaan tarvittavin muutoksin HNS-rahastoa vastaan esitettyihin vahingonkorvausvaatimuksiin.
3. Kukin sopimusvaltio varmistaa, että sen tuomioistuimet ovat toimivaltaisia käsittelemään 1 kohdan mukaisesti HNS-rahastoa vastaan esitettyjä vahingonkorvausvaatimuksia.
4. Jos omistajaa tai muuta omistajan vastuun takaavaa henkilöä vastaan on esitetty vahingonkorvausvaatimus tuomioistuimessa, kyseisellä tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta käsitellä mitä tahansa samaan vahinkoon liittyvää, HNS-rahastoa vastaan 14 artiklan määräysten mukaisesti esitettyä vahingonkorvausvaatimusta.
5. Kukin sopimusvaltio varmistaa, että HNS-rahastolla on oikeus esiintyä väliintulijana missä tahansa tämän yleissopimuksen mukaisesti omistajaa tai muuta omistajan vastuun takaavaa henkilöä vastaan aloitetussa oikeudenkäynnissä kyseisen valtion toimivaltaisessa tuomioistuimessa.
6. Jollei 7 kohdan määräyksistä muuta johdu, HNS-rahastoa ei sido sellaisten oikeudenkäyntien tuomiot tai päätökset, joissa se ei ole ollut osapuolena eikä sellaisten riitojen ratkaisut, joissa se ei ole osapuolena.
7. Jokaisella oikeudenkäynnin osapuolella on kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti oikeus ilmoittaa HNS-rahastolle oikeudenkäynnistä, jos omistajaa tai omistajan vastuun takaavaa henkilöä vastaan on esitetty vahingonkorvausvaatimus sopimusvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa tämän yleissopimuksen mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 kohdan määräysten soveltamista. Jos ilmoitus on tehty kyseisen tuomioistuimen soveltaman lain mukaisesti sekä sellaisessa ajassa ja sellaisella tavalla, että HNS-rahastolla on ollut tosiasiallinen mahdollisuus esiintyä väliintulijana oikeudenkäynnissä, tuomioistuimen kyseisessä oikeudenkäynnissä antama tuomio sitoo HNS-rahastoa sen jälkeen, kun tuomio on lainvoimainen ja täytäntöönpanokelpoinen, eikä HNS-rahasto voi kiistää tuomion sisältämiä tosiseikkoja ja johtopäätöksiä, vaikka HNS-rahasto ei olisikaan todellisuudessa esiintynyt väliintulijana.

Tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano

40 artikla

1. Tuomio, joka on 38 artiklan mukaisesti toimivaltaisen tuomioistuimen antama ja täytäntöönpanokelpoinen alkuperämaassa, jossa siihen ei enää voida hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakekeinoin, on tunnustettava jokaisessa sopimusvaltiossa, paitsi jos
 - a) tuomio on saatu petollisin keinoin; tai
 - b) vastaajalle ei ole annettu kohtuullista aikaa ja oikeudenmukaista mahdollisuutta valmistautua vastaamaan asiassa.
2. Tuomio, joka on tunnustettu 1 kohdan mukaisesti, on täytäntöönpanokelpoinen jokaisessa sopimusvaltiossa heti kun sopimusvaltion vaatimat muodollisuudet on täytetty. Muodollisuuksiin ei kuulu asian aineellisen ratkaisun uusi tutkiminen.
3. HNS-rahastoa vastaan annettu tuomio, joka on 39 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisen tuomioistuimen antama ja täytäntöönpanokelpoinen alkuperämaassa, jossa siihen ei enää voida hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakekeinoin, on tunnustettava jokaisessa sopimusvaltiossa, jollei mahdollisesta 14 artiklan 6 kohdassa tarkoitetusta korvauksen jakamista koskevasta päätöksestä muuta johdu.

Sijaantulo-oikeus ja takautumisoikeus

41 artikla

1. HNS-rahaston 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti maksamien korvausten osalta HNS-rahasto saa sijaantulijana ne oikeudet, joita vahingonkorvauksen saaneella henkilöllä on omistajaa tai omistajan takaajaa vastaan.
2. Tämän yleissopimuksen määräykset eivät vaikuta HNS-rahaston takautumisoikeuteen tai sijaantulo-oikeuteen muita kuin edellisessä kohdassa tarkoitettuja henkilöitä kohtaan, mukaan luettuna 7 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettut henkilöt, mikäli nämä voivat rajoittaa vastuutaan. Missään tapauksessa HNS-rahaston sijaantulo-oikeus sellaisia henkilöitä kohtaan ei saa olla heikempi kuin vahingonkorvauksen saaneen henkilön vakuutuksenantajan oikeus.
3. Sopimusvaltio tai sen edustaja, joka on maksanut vahingonkorvausta kansallisen lainsäädännön määräysten mukaisesti, saa sijaantulijana ne oikeudet, jotka vahingonkorvauksen saaneella henkilöllä olisi ollut tämän yleissopimuksen mukaisesti, sanotun kuitenkin vaikuttamatta muihin mahdollisesti olemassa oleviin sijaantulo- tai takautumisoikeuksiin HNS-rahastoa kohtaan.

Korvaamista koskeva lauseke

42 artikla

Tämä yleissopimus korvaa voimassa olevat tai allekirjoittamista, ratifioimista tai liittymistä varten avoinna olevat yleissopimukset sinä päivänä, jona tämä yleissopimus avataan allekirjoittamista varten, mutta ainoastaan siinä määrin kuin kyseiset yleissopimukset ovat ristiriidassa sen kanssa. Tämän artiklan määräykset eivät kuitenkaan vaikuta sopimusvaltioiden velvoitteisiin, joita niillä on tämän yleissopimuksen ulkopuolisia valtioita kohtaan muiden yleissopimusten perusteella.

V LUKU

SIIRTYMÄMÄÄRÄYKSET

Maksuvelvollista lastia koskevat tiedot

43 artikla

Tallettaessaan 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun asiakirjan sekä sen jälkeen vuosittain, kunnes tämä yleissopimus tulee sopimusvaltion osalta voimaan, valtio toimittaa pääsihteerille yleistilin ja kunkin erillistilin osalta tiedot maksuvelvollisen lastin määrästä, jotka on vastaanotettu tai nesteytettyjen maakaasujen kyseessä ollessa purettu tässä sopimusvaltiossa edeltävän kalenterivuoden aikana.

Yleiskokouksen ensimmäinen istunto

44 artikla

Pääsihteeri kutsuu koolle yleiskokouksen ensimmäisen istunnon. Istunto pidetään mahdollisimman pian tämän yleissopimuksen voimaantulon jälkeen, kuitenkin viimeistään kolmenkymmenen päivän kuluttua voimaantulosta.

VI LUKU

LOPPUMÄÄRÄYKSET

Allekirjoittaminen, ratifioiminen, hyväksyminen ja liittyminen

45 artikla

1. Tämä yleissopimus on avoinna allekirjoittamista varten järjestön päämajassa 1 päivästä lokakuuta 1996 lähtien 30 päivään syyskuuta 1997 saakka ja on sen jälkeen avoinna liittymistä varten.

2. Valtiot voivat ilmaista suostumuksensa tulla tämän yleissopimuksen sitomiksi:
 - a) allekirjoittamalla sen ilman ratifioimis- tai hyväksymisvaraumaa; tai
 - b) allekirjoittamalla sen ratifioimis- tai hyväksymisvarauksin, mitä seuraa ratifioiminen tai hyväksyminen; tai
 - c) liittymällä siihen.
3. Ratifioiminen, hyväksyminen tai liittyminen tapahtuu tallettamalla sitä tarkoittava asiakirja pääsihteerin huostaan.

Voimaantulo

46 artikla

1. Tämä yleissopimus tulee voimaan kahdeksantoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona seuraavat ehdot täyttyvät:
 - a) vähintään kaksitoista valtiota, joista neljän valtion alusten bruttovetoisuutta osoittava luku on vähintään 2 miljoonaa, ovat ilmaisseet suostumuksensa tulla sen sitomiksi, ja
 - b) pääsihteeri on 43 artiklan mukaisesti saanut tiedot siitä, että edellä tarkoitetuissa valtioissa olevat henkilöt, jotka ovat 18 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti velvollisia suorittamaan maksuja rahastolle, ovat vastaanottaneet edeltävän kalenterivuoden aikana yhteismäärältään vähintään 40 miljoonaa tonnia yleistilin maksuvelvollista lastia.
2. Sellaisen valtion osalta, joka ilmaisee suostumuksensa tulla tämän yleissopimuksen sitomaksi sen jälkeen kun sen voimaantulon ehdot ovat täyttyneet, suostumus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua suostumuksen ilmaisemispäivästä tai sinä päivänä, jona tämä yleissopimus tulee voimaan 1 kohdan mukaisesti, riippuen siitä, kumpi päivästä on myöhempi.

Tarkistaminen ja muuttaminen

47 artikla

1. Järjestö voi kutsua konferenssin koolle tämän yleissopimuksen tarkistamista tai muuttamista varten.
2. Pääsihteeri kutsuu sopimusvaltioiden konferenssin koolle tämän yleissopimuksen tarkistamista ja muuttamista varten, kun kuusi sopimusvaltiota tai yksi kolmasosa sopimusvaltioista sitä pyytää, riippuen siitä, kumpi luvuista on suurempi.
3. Tätä yleissopimusta koskevan sitoumuksen, joka ilmaistaan tämän yleissopimuksen muutoksen voimaantulopäivän jälkeen, katsotaan koskevan yleissopimusta muutoksineen.

Vastuunrajojen muuttaminen

48 artikla

1. Tämän artiklan mukaista erityismenettelyä sovelletaan ainoastaan 9 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklan 5 kohdassa määriteltyjen vastuunrajojen muuttamiseen, sanotun kuitenkin vaikuttamatta 47 artiklan määräysten soveltamiseen.
2. Pääsihteeri antaa 9 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklan 5 kohdassa määriteltyjen rajojen muuttamista koskevan ehdotuksen tiedoksi kaikille järjestön jäsenille ja kaikille sopimusvaltioille, jos vähintään puolet jäsenistä, kuitenkin vähintään kuusi jäsentä on sitä pyytänyt.
3. Kaikki yllä mainitulla tavalla esitetyt ja tiedoksi annetut muutokset saatetaan järjestön oikeudellisen komitean käsiteltäväksi vähintään kuuden kuukauden kuluttua niiden tiedoksiantopäivästä.
4. Kaikilla sopimusvaltioilla, riippumatta siitä ovatko ne järjestön jäseniä, on oikeus osallistua muutosten käsittelyyn ja hyväksymiseen oikeudellisessa komiteassa.
5. Muutokset hyväksytään läsnäolevien ja äänestävien sopimusvaltioiden kahden kolmasosan äänten enemmistöllä oikeudellisessa komiteassa, jonka kokoonpanoa on laajennettu 4 kohdan mukaisesti, edellyttäen kuitenkin, että vähintään puolet sopimusvaltioista on läsnä äänestyksen aikana.

6. Käsitellessään vastuunrajojen muutosehdotusta oikeudellinen komitea ottaa huomioon kokemukset vahinkotapah-
tumista ja erityisesti niistä aiheutuneiden vahinkojen laajuudesta, valuuttojen arvon muutokset sekä vaikutukset, joita
esitetyllä muutoksella olisi vakuutusmaksuun. Se ottaa myös huomioon 9 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklan 5 kohdassa
mainittujen vastuun rajojen välisen suhteen.
7. a) Tämän artiklan mukaisia vastuunrajojen muutoksia ei voida käsitellä ennen kuin viisi vuotta on kulunut siitä
päivästä, jona tämä yleissopimus avattiin allekirjoittamista varten, eikä ennen kuin viisi vuotta on kulunut
aiemman tämän artiklan mukaisesti tehdyn muutoksen voimaantulopäivästä.
- b) Vastuunraja ei saa korottaa siten, että se ylittäisi tässä yleissopimuksessa määrätyn rajan korotettuna 6 prosentilla
vuosittain ja sisältäen edeltävän vuoden prosentuaalisen korotuksen siitä päivästä lukien, jona tämä yleissopimus
avattiin allekirjoittamista varten.
- c) Vastuunraja ei saa korottaa siten, että se ylittäisi tässä yleissopimuksessa määrätyn rajan kolmella kerrottuna.
8. Järjestö ilmoittaa kaikille sopimusvaltioille 5 kohdan mukaisesti hyväksytystä muutoksesta. Muutos katsotaan
hyväksytyksi kahdeksantoista kuukauden kuluttua ilmoituksen päivämäärästä, jollei tämän ajanjakson kuluessa vähintään
yksi neljäsosa valtioista, jotka olivat sopimusvaltioita muutoksen hyväksymisen aikaan, ole toimittanut pääsihteerille
tiedonantoa, jonka mukaan ne eivät hyväksy muutosta, jolloin muutos hylätään eikä sillä ole vaikutusta.
9. Muutos, joka katsotaan hyväksytyksi 8 kohdan mukaisesti, tulee voimaan kahdeksantoista kuukauden kuluttua sen
hyväksymisestä.
10. Muutos sitoo kaikkia sopimusvaltioita, elleivät ne irtisano tätä yleissopimusta 49 artiklan 1 ja 2 kohdan mukai-
sesti viimeistään kuusi kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa. Irtisanominen tulee voimaan samanaikaisesti kuin
kyseinen muutos.
11. Kun muutos on hyväksytty, mutta sen hyväksymisen edellytyksenä oleva kahdeksantoista kuukauden ajanjakso ei
ole vielä päättynyt, muutos sitoo sanotun ajanjakson aikana sopimusvaltioksi tulevaa valtiota, jos se tulee voimaan.
Tämän ajanjakson jälkeen sopimusvaltioksi tullutta valtiota sitovat 8 kohdan mukaisesti hyväksytyt muutokset. Valtio
tulee muutoksen sitomaksi tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kun muutos tulee voimaan tai kun tämä yleisso-
pimus tulee voimaan kyseisen valtion osalta, mikäli yleissopimuksen voimaantuloajankohta on myöhempi.

Irtisanominen

49 artikla

1. Sopimuspuoli voi irtisanoa tämän yleissopimuksen milloin tahansa sen tultua voimaan kyseisen sopimuspuolen
osalta.
2. Irtisanominen tapahtuu tallettamalla sitä koskeva asiakirja järjestön pääsihteerin huostaan.
3. Irtisanominen tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua irtisanomisilmoituksen tallettamisesta pääsihteerin
huostaan tai irtisanomisilmoituksessa mainitun pidemmän ajanjakson kuluttua.
4. Siitä huolimatta, että sopimusvaltio on irtisanonut yleissopimuksen tämän artiklan mukaisesti, sen on edelleen
sovellettava niitä tämän yleissopimuksen määräyksiä, jotka koskevat 18 artiklan, 19 artiklan tai 21 artiklan 5 kohdan
mukaista maksuvelvollisuutta sellaisten ennen irtisanomista ilmenneiden vahinkotapahtumien aiheuttamien vahingonkor-
vausten osalta, joista yleiskokous päättää.

Yleiskokouksen ylimääräiset istunnot

50 artikla

1. Sopimusvaltio voi pyytää johtajaa kutsumaan koolle yleiskokouksen ylimääräisen istunnon, yhdeksänkymmenen
päivän kuluessa sellaisen irtisanomiskirjan tallettamispäivästä, jonka seurauksena se katsoo jäljelle jäävien sopimusval-
tioiden maksutason merkittävästi kohoavan. Johtaja kutsuu yleiskokouksen ylimääräisen istunnon koolle kuudenkym-
menen vuorokauden kuluessa pyynnön vastaanottamispäivästä.
2. Johtaja voi kutsua koolle yleiskokouksen ylimääräisen istunnon omasta aloitteestaan kuudenkymmenen päivän
kuluessa irtisanomiskirjan tallettamisesta, jos hän katsoo jäljelle jäävien sopimusvaltioiden maksutason irtisanomisen
seurauksena merkittävästi kohoavan.
3. Jos yleiskokous päättää 1 tai 2 kohdan mukaisesti koolle kutsutussa ylimääräisessä istunnossa, että irtisanomisen
seurauksena jäljelle jäävien sopimusvaltioiden maksutaso merkittävästi kohoaa, mikä tahansa näistä valtioista voi
viimeistään satakaksikymmentä vuorokautta ennen kyseisen irtisanomisen voimaantulopäivää irtisanoa tämän yleissopi-
muksen samasta päivästä alkaen.

Voimassaolon päättyminen*51 artikla*

1. Tämän yleissopimuksen voimassaolo päättyy:

- a) sinä päivänä, jona sopimusvaltioiden lukumäärä laskee alle kuuden; tai
- b) kahdentoista kuukauden kuluttua päivästä, jona edeltävää kalenterivuotta koskevat tiedot on tullut toimittaa johtajalle 21 artiklan mukaisesti, jos nämä tiedot osoittavat, että yleistilin kattaman maksuvelvollisen lastin kokonaismäärä, joka on vastaanotettu sopimusvaltioissa edeltävän kalenterivuoden aikana 18 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti, on ollut alle 30 miljoonaa tonnia.

Tämän kohdan b alakohdan määräyksistä huolimatta, vaikka yleistilin kattaman lastin kokonaismäärä, joka on vastaanotettu sopimusvaltioissa edeltävän kalenterivuoden aikana 18 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti, on ollut alle 30 miljoonaa tonnia, yleiskokous voi, katsoessaan, että tämä johtui poikkeuksellisista olosuhteista eikä todennäköisesti tule toistumaan, päättää ennen yllämainitun kahdentoista kuukauden määräajan päättymistä, että yleissopimus on edelleen voimassa, jos vastaanotetun lastin kokonaismäärä on kuitenkin ollut yli 25 miljoonaa tonnia. Yleiskokous ei voi kuitenkaan tehdä tällaista päätöstä useampana kuin kahtena peräkkäisenä vuotena.

2. Valtiot, joita tämä yleissopimus sitoo sen voimassaolon päättymispäivää edeltävänä päivänä, antavat HNS-rahastolle mahdollisuuden hoitaa sen 52 artiklan mukaiset tehtävät, ja tämä yleissopimus sitoo niitä edelleen ainoastaan kyseistä tarkoitusta varten.

HNS-rahaston toiminnan lopettaminen*52 artikla*

1. Jos tämän yleissopimuksen voimassaolo päättyy, HNS-rahasto kuitenkin:

- a) hoitaa velvoitteensa ennen tämän yleissopimuksen voimassaolon päättymistä ilmenneiden vahinkotapahtumien osalta; ja
- b) sillä on oikeus käyttää oikeuksiaan maksuihin siinä määrin kuin nämä maksut ovat tarpeen a alakohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi, mukaan luettuna tähän tarkoitukseen liittyvät tarpeelliset HNS-rahaston hallintomenot.

2. Yleiskokous ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin HNS-rahaston toiminnan lopettamiseksi, mukaan luettuna jäljelle jäävien varojen tasapuolinen jakaminen niiden henkilöiden kesken, jotka ovat suorittaneet maksuja HNS-rahastolle.

3. Tämän artiklan soveltamistarkoituksessa HNS-rahasto on edelleen oikeushenkilö.

Tallettaja*53 artikla*

1. Tämä yleissopimus ja 48 artiklan mukaisesti hyväksytyt muutokset talletetaan pääsihteerin huostaan.

2. Pääsihteeri:

- a) ilmoittaa kaikille tämän yleissopimuksen allekirjoittaneille tai siihen liittyneille valtioille sekä kaikille järjestön jäsenille:
 - i) jokaisesta uudesta allekirjoittamisesta tai ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjan tallettamisesta päivämäärineen;
 - ii) tämän yleissopimuksen voimaantulopäivästä;
 - iii) vastuun rajoittamista koskevista muutosehdotuksista, jotka on tehty 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - iv) muutoksista, jotka on hyväksytty 48 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
 - v) muutoksista, jotka katsotaan hyväksytyksi 48 artiklan 8 kohdan mukaisesti, sekä muutosten 48 artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisista voimaantulopäivistä;
 - vi) jokaisesta tämän yleissopimuksen irtisanomisilmoituksen tallettamisesta ja päivämäärästä, jona se on vastaanotettu, sekä päivämäärästä, jona irtisanominen tulee voimaan; ja
 - vii) kaikista muista tämän yleissopimuksen määräyksiin perustuvista tiedonannoista; ja
- b) toimittaa tämän yleissopimuksen oikeaksi todistetut jäljennökset kaikille valtioille, jotka ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen tai liittyneet siihen.

3. Tämän yleissopimuksen tultua voimaan tallettaja toimittaa sen oikeaksi todistetun jäljennöksen Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille rekisteröintiä ja julkaisemista varten Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaisesti.

Kielet

54 artikla

Tämä yleissopimus on tehty yhtenä arabian-, englannin-, espanjan-, kiinan-, ranskan- ja venäjänkielisenä alkuperäiskappaleena, jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

TEHTY LONTOOSSA 3 päivänä toukokuuta 1996.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet, hallitustensa siihen asianmukaisesti valtuuttamina, ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

LIITE I

TODISTUS VAKUUTUKSESTA TAI MUUSTA RAHAVAKUUDESTA, JOKA KOSKEE VAARALLISTEN JA HAITALLISTEN AINEIDEN (HNS) AIHEUTTAMASTA VAHINGOSTA JOHTUVAA VASTUUTA

Annettu vastuuta ja vahingonkorvausta vaarallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä koskevan vuoden 1996 kansainvälisen yleissopimuksen 12 artiklan määräysten mukaisesti.

Aluksen nimi	Numero- tai kirjaintunnus	Aluksen IMO-tunnistenumero	Rekisteröinti-satama	Omistajan nimi ja päätoimipaikan täydellinen osoite

Täten todistetaan, että edellä mainitun aluksen osalta on voimassa vastuuta ja vahingonkorvausta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä tehdyn vuoden 1996 kansainvälisen yleissopimuksen 12 artiklan vaatimukset täyttävä vakuutus tai muu rahavakuus.

Vakuuden tyyppi:

Vakuuden kesto:

Vakuutuksenantajan (-antajien) ja/tai takaajan (takaajien) nimi ja osoite:

Nimi:

Osoite:

Tämän todistuksen voimassaolo päättyy:

Todistuksen myöntänyt/ vahvistanut :n hallitus
(valtion täydellinen nimi)

.....
(Paikka) (Aika)

.....
(Todistuksen myöntävän tai vahvistavan virkamiehen allekirjoitus ja virka-asema)

Selityksiä:

1. Valtion nimeen voidaan halutessa liittää maininta sen maan toimivaltaisesta viranomaisesta, jossa todistus on myönnetty.
 2. Jos vakuuden kokonaismäärä on peräisin useammasta kuin yhdestä lähteestä, kunkin osuus on mainittava erikseen.
 3. Jos vakuus annetaan useammassa kuin yhdessä muodossa, nämä on eriteltävä.
 4. Kohdassa "vakuuden" kesto on mainittava myös vakuuden voimassaolon alkamispäivä.
 5. Kohdassa vakuutuksenantajan (-antajien) ja/tai takaajan (takaajien) "osoite" on mainittava vakuutuksenantajan (-antajien) ja/tai takaajan (takaajien) päätoimipaikka. Myös toimipaikka, jossa vakuutus tai muu vakuus annetaan, on tarvittaessa mainittava.
-

LIITE II

YLEISTILILLE MAKSETTAVIEN VUOSIMAKSUIJEN LASKEMISTA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

1 sääntö

1. Yleissopimuksen 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kiinteä kerroin määritellään kutakin sektoria varten näiden sääntöjen mukaisesti.
2. Jos maksujen laskeminen on tarpeen useamman kuin yhden yleistilin sektorin osalta, kutakin seuraavaa sektoria varten lasketaan tarvittaessa erillinen maksuvelvollisen lastin yksikölle määritelty kiinteä kerroin:
 - a) 1 artiklan 5 kohdan a alakohdan vii alakohdassa tarkoitettujen irtolastina kuljetettavat kiinteät aineet;
 - b) öljy, jos öljytilin käyttöä on lykätty tai sen käyttö on keskeytetty;
 - c) nesteytetyt maakaasut, jos LNG-tilin käyttöä on lykätty tai sen käyttö on keskeytetty;
 - d) nesteytetyt mineraaliöljykaasut, jos LPG-tilin käyttöä on lykätty tai sen käyttö on keskeytetty;
 - e) muut aineet.

2 sääntö

1. Kunkin sektorin osalta maksuvelvollisen lastin yksikölle määritelty kiinteä kerroin saadaan HNS-pistettä kohden perittävän maksun ja kyseisen sektorin sektorikertoimen avulla.
2. Maksu HNS-pistettä kohden saadaan jakamalla perittävien vuosimaksujen kokonaismäärä kaikkien sektoreiden HNS-pisteiden kokonaismäärällä.
3. Kunkin sektorin HNS-pisteiden kokonaismäärä saadaan kyseisen sektorin tonneissa lasketun maksuvelvollisen lastin kokonaismäärän ja vastaavan sektorikertoimen avulla.
4. Sektorikerroin saadaan laskemalla asianomaisen sektorin kyseisen vuoden ja yhdeksän edeltävän vuoden vaatimusten ja määrän välisen suhteen painotettu aritmeettinen keskiarvo, tämän säännön mukaisesti.
5. Lukuun ottamatta 6 kohdassa tarkoitettuja tapauksia, vaatimusten ja määrän suhde kutakin vuotta kohden lasketaan seuraavalla tavalla:
 - a) vahvistetut vaatimukset, jotka lasketaan vaatimuksissa käytetystä valuutasta muunnettuna laskentayksikköinä vahinkotapahtuman ajankohtana sovellettavan valuuttakurssin mukaan, ja jotka koskevat sellaisten aineiden aiheuttamia vahinkoja, joiden osalta HNS-rahastolle olisi pitänyt maksuja kyseisenä vuonna; jaettuna
 - b) kyseistä vuotta vastaavan maksuvelvollisen lastin kokonaismäärällä.
6. Sellaisissa tapauksissa, joissa 5 kohdan a ja b alakohdan edellyttämiä tietoja ei ole saatavilla, vaatimusten ja määrän välisen suhteen laskemiseksi kunkin puuttuvan vuoden osalta käytetään seuraavia arvoja:

a) 1 artiklan 5 kohdan a alakohdan vii alakohdassa tarkoitettujen irtolastina kuljetettavat kiinteät aineet	0
b) öljy, jos öljytilin käyttöä on lykätty	0
c) nesteytetyt maakaasut, jos LNG-tilin käyttöä on lykätty	0
d) nesteytetyt mineraaliöljykaasut, jos LPG-tilin käyttöä on lykätty	0
e) muut aineet	0,0001
7. Kymmenen vuoden painotettu aritmeettinen keskiarvo saadaan laskevan lineaarisen asteikon avulla siten, että kyseisen vuoden painoarvo on 10, sitä edeltävän vuoden painoarvo on 9, seuraavan edeltävän vuoden painoarvo on 8, ja vastaavasti kunnes kymmenennen vuoden painoarvo on 1.
8. Jos erillistilin käyttö on keskeytetty, tarvittava sektorikerroin lasketaan niiden tämän säännön määräysten mukaisesti, joiden yleiskokous katsoo olevan sovellettavissa.